

อัลฟ่าคนนี้ ถึงขาพิการ แต่ใจสู้ นะครับ

这位
ALPHA
身残志坚

1

三碗过岗 ชานห้วนก๊วกกั๊ง

เจียบ

ลลิตา ธ.

แปล

Lilac

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

แบ่งปันความประทับใจกับ Lilac ได้ที่

 @Lilac.Novel

 @Lilac_Novel

สนใจสั่งซื้อหนังสือจำนวนมาก โปรดติดต่อ โทร.08-4438-0313 และ 0-2423-9999 ต่อ 6529, 6530, 6532

ทางสำนักพิมพ์จะรับเปลี่ยนหนังสือกรณีที่เกิดการชำรุดจากกระบวนการพิมพ์
เช่น หน้ากระดาษฉีกขาด จำนวนหน้าไม่ครบ หน้าซ้ำ หน้ากระดาษกลับหัว เปื้อนหมึก

ตัวหนังสือขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ที่ส่งผลกระทบกับการอ่าน
โดยส่งหนังสือมาเปลี่ยนได้ที่ ฝ่ายการตลาดหนังสือเล่ม (เคลมหนังสือ)

บริษัทอมรินทร์ คอเปอร์เรชั่นส์ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ amarinbooks หรืออีเมล amarinbooksclubfan@amarin.co.th

คำนำสำนักพิมพ์

ในโลกที่สถานะอัลฟา เบต้า และโอเมก้ากำหนดคุณค่าของผู้คน ตั้งแต่เกิด สู้จ้าวได้พิสูจน์ให้ทุกคนเห็นแล้วว่าโอเมก้าก็สามารถก้าวขึ้นเป็นกำลังหลักของกองทัพได้

ตรงข้ามกับไปลี่ อัลฟาที่ใครต่างมองว่าไม่คู่ควร ทั้งชาติตระกูล ที่เสื่อมถอย ร่างกายที่มีตำหนิ และชื่อเสียงเจ้าสาราญ ทำให้การแต่งงานระหว่างทั้งคู่ถูกมองว่าเป็นเพียงการจับคู่ทางการเมืองที่ไม่มีวันไปด้วยกันรอด ทว่าเบื้องหลังสายตาดูแคลนเหล่านั้นกลับซ่อนความจริงที่ไม่มีใครล่วงรู้เอาไว้

เมื่อชายคนหนึ่งรู้อยู่แล้วว่าโชคชะตากำหนดให้ตนต้องสูญเสียทุกสิ่ง ตั้งแต่ยังไม่เริ่มต้น ถ้าเป็นคุณ จะยอมรับหรือจะลุกขึ้นต่อสู้เพื่อเปลี่ยนแปลงอนาคต?

นี่ไม่ใช่เพียงเรื่องราวของการฝ่าชะตากรรม แต่ยังเป็นเรื่องของ การยอมรับตัวเอง การมองข้ามอคติ และการค้นพบคุณค่าของคนคนหนึ่งที่ไม่อาจตัดสินได้จากภาพลักษณ์ภายนอก

ในทางเดินของชีวิตคู่ที่ยาวนาน 4 เล่มจบนี้ มาร่วมเอาใจช่วยการ ‘สู้ชีวิต’ ของคู่แต่งงานต่างช่วงนี้ได้ในปฐมบทอัลฟาคนนี้ ถึงซาพิการแต่ใจสู้ นะครับ เล่มนี้ได้เลยค่า

ด้วยรัก

Lilac

Trigger Warning

Domestic Violence

(การใช้ความรุนแรงในครอบครัว)

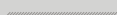
Rape mentioned

(มีการพูดถึงการข่มขืน)

Sexism

(อคติทางเพศ)

Violence

(การใช้ความรุนแรง)

เชนชั้นสูงในจักรวรรดิ กว่าครึ่งต่างมาร่วมงานแต่งงานของลูจ้าว

กระทุ้เกี่ยวกับงานแต่งงานของพลตรีผู้นี้ครองอันดับความนิยมไม่มีตกอยู่บนเว็บบอร์ดบันทึกของจักรวรรดิ เหล่าโอเมก้าต่างสะท้อนใจว่า ผู้ที่ทรงระนองอาจเนกเช่นพลตรีลูจ้าว ก็ยังไม่อาจหลีกเลี่ยงข้อจำกัดทางเพศสภาพไปได้ จำต้องแต่งงานกับอัลฟาโดยปราศจากความรักเป็นพื้นฐาน ส่วนบรรดาอัลฟานั้นกลับวิพากษ์วิจารณ์ด้วยน้ำเสียงอิจฉาทาร้อนว่า ต่อให้ตำแหน่งสูงส่งแค่ไหน ท้ายที่สุดพลตรีลูจ้าวก็เป็นเพียงโอเมก้าคนหนึ่ง ย่อมหนีไม่พ้นต้องแต่งงานกับอัลฟาอยู่วันยังค่ำ

ทัศนคติถือตัวเหนือผู้อื่นของอัลฟากลุ่มนี้ทำให้เหล่าโอเมก้าไม่พอใจ ทั้งสองฝ่ายจึงโต้เถียงในเว็บบอร์ดกันอย่างดุเดือด เมื่อเทียบกับสองฝ่ายที่แสดงความคิดเห็นกันอยู่นั้น เบต้าจำนวนหนึ่งกลับสนใจอัลฟาผู้โชคดีที่กำลังจะได้แต่งงานกับพลตรีลูจ้าวเสียมากกว่า ด้วยไม่รู้ว่าเขาจะอาศัยความล้มพันธ์ที่มีกับลูจ้าวไต่เต้าขึ้นไปได้สักกี่ชั้น

งานแต่งงานนี้ดูเหมือนจะถูกเก็บงำเป็นความลับ ตัวลูจ้าวเองก็ไม่ได้ออกมาพูดเรื่องนี้แต่อย่างใด กระทั่งอัลฟาบุญหล่นทับคนนั้นเป็นใครก็ยังไม่รู้ใครล่วงรู้ กระทุ้ในเว็บบอร์ดบันทึกจึงพากันคาดเดาไปต่าง ๆ นานา ชาวเน็ตไล่เดารายชื่อของอัลฟาหนุ่มจากตระกูลสูงศักดิ์จนครบ แต่จนแล้ว-จนรอดก็ยังไม่ได้ข้อสรุปที่น่าเชื่อถือ

กระทั่งเมื่อครึ่งเดือนก่อน เว็บบอร์ดของจักรวรรดิถึงประกาศวัน

แต่งงานของลูจ้าวอย่างเป็นทางการ

ในกระตู้แสดงคามยินดีมีสองรายชื่อที่ถูกกล่าวถึงท่ามกลางบรรยากาศชื่นมื่น ชื่อหนึ่งคือลูจ้าว แต่อีกชื่อหนึ่งกลับทำให้ทุกคนถึงกับตะลึงงัน

ไม่มีใครคาดคิดว่าอินทรีแห่งจักรวรรดิผู้ลือชื่ออย่างพลตรีลูจ้าวผู้นักกลับหลังโครมเข้าไปในลานบ้านของตระกูลไป และกลายเป็นโอเมก้าตามกฎหมายของคุณชายไปลี¹ ผู้เกษียณออกจากกองทัพไปนานแล้วเสียได้มีมันดอกไม้สดที่ผืนยัดเข้าไปในคอนกรีตซัด ๆ¹

ไม่เพียงไร้ซึ่งความงาม แต่ยังไร้ค่าเสียยิ่งกว่าชีวิต

เรื่องราวของไปลีถูกขุดขึ้นมาตีแผ่ในชั่วข้ามคืน ทั้งประวัติในช่วงต้นของชีวิต ช่วงที่ตระกูลไปตกต่ำ จนมาถึงรุ่นของไปลีซึ่งเหลือเขาคนเดียวเท่านั้น ตัวไปลีเองก็ได้รับบาดเจ็บจากการสู้รบเมื่อหลายปีก่อนจนขาซ้ายเกือบพิการ ทำให้เขาบังคับหุ่นรบเมกา² ในสงครามไม่ได้ ตระกูลไปจึงสูญเสียตำแหน่งหน่วยรบแนวหน้านับตั้งแต่นั้นมา

สมัยก่อนคุณชายผู้นี้ขึ้นชื่อว่าเป็นเพลย์บอย มีข่าวลือกับโอเมก้าไม่ซ้ำหน้า ว่ากันว่าตอนที่จักรวรรดิขอให้เขาถอนตัวออกจากหน่วยรบที่หนึ่ง ตัวเขาพยักหน้าตอบตกลงทันทีอย่างไม่ลังเล ทั้งยังเก็บข้าวของส่วนตัวแล้วขับรถสปอร์ตไฮเอนด์คาร์³ แสนสะดุดตาไปยังที่พักส่วนตัวของโอเมก้าคนหนึ่งโน่นเลย

ยิ่งชุดข้อมูลของไปลี เหล่าโอเมก้าก็ยิ่งเดือดเป็นไฟเป็นไฟ เพราะแม้พลตรีลูจ้าวจะเป็นโอเมก้า แต่ด้วยความสามารถที่ไม่แพ้อัลฟาคนไหน เขาถึงกับช่วงชิงตำแหน่งพลตรีของหน่วยรบที่หนึ่งมาได้ตั้งแต่อายุยังน้อย

¹ มาจากสำนวน ‘ดอกไม้สดเสียอยู่บนชีวิต’ หรือ ‘ดอกไม้ปักชีวิต’ หมายถึงคู่รักที่ไม่เหมาะสมกันอย่างยิ่ง ด้วยฝ่ายหนึ่งเพียบพร้อมกว่า ในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งด้อยกว่าไปเสียทุกด้าน

² Mecha คือ หุ่นยนต์รบขนาดใหญ่ มีลักษณะคล้ายมนุษย์ แต่ตัวใหญ่กว่ามาก มีคนบังคับอยู่ด้านใน คำนี้ถูกใช้เป็นครั้งแรกในภาษาญี่ปุ่น (Mecha) เป็นคำศัพท์เฉพาะที่มีความหมายเจาะจงมากกว่าหุ่นยนต์ทั่วไป

³ รถยนต์ที่มีระบบดันตัวให้ลอยเหนือพื้น รถจึงแล่นไปได้โดยไม่ล้อ

เรียกได้ว่าลูจ้าวเป็นทั้งแบบอย่างและความหวังของโอเมก้านับไม่ถ้วน

การแต่งงานกับอัลฟาเช่นนั้น ลูจ้าวย่อมไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวฝ่ายสามี ไปสี่เองก็ไว้वासนาให้ไปอยู่แนวหน้าเนื่องด้วยปัญหาด้านสุขภาพ จึงไม่มีโอกาสสร้างความดีความชอบใดๆ ทั้งสิ้น

แม้เปลือกนอกของตระกูลไปจะยังได้ชื่อว่าตระกูลผู้ดี แต่ภายในกลับตลกอัปจนไม่เหลือชิ้นดีมานานแล้ว

พลตรีลูจ้าวจะแต่งงานกับอัลฟาแบบนี้ได้อย่างไร!

โอเมก้านับไม่ถ้วนต่างคร่ำครวญด้วยความเดือดดาล กระทั่งอัลฟาจำนวนมากก็ยังยากจะยอมรับว่าอัลฟาที่ด้อยกว่าพวกตนกลับได้แต่งงานกับลูจ้าว บางคนโกรธแค้น บางคนอิจฉาริษยา พวกเขาจึงพากันไปถล่มคอมเมนต์ที่ได้บัญชีบล็อกจักรวรรดิของไปสี่ ต่างเกรี้ยวกราดโวยวายให้เขาเป็นฝ่ายถอนตัวจากการแต่งงานครั้งนี้

บนเว็บไซต์ก็ถกกันสนั่นเช่นกัน เนื่องจากชื่อของลูจ้าวเปรียบเสมือนตัวแทนของเลือดนักสู้และเกียรติยศ พลตรีผู้นี้ไม่มีเส้นสายจากครอบครัวอาศัยเพียงความสามารถของตนไปเสี่ยงชีวิตในสนามรบ จนได้มาซึ่งชื่อเสียงเกียรติยศเช่นทุกวันนี้ ทำให้เหล่าเบต้าและโอเมก้าที่ไม่เต็มใจอยู่ใต้เงาของอัลฟาเริ่มมีความหวัง

ส่วนไปสี่ เมื่อดูจากประวัติแล้ว เขาก็พอจะมีคุณสมบัติอยู่บ้าง แต่ล้วนเป็นเรื่องราวก่อนที่เขาจะได้รับบาดเจ็บ และยังดูธรรมดาเหลือเกิน เมื่อเทียบกับผลงานการรบอันโดดเด่นเปล่งประกายของลูจ้าว นอกจากนี้ไปสี่ยังมีชาวซุซซิบฉาวโฉ่ออกมาให้ไต่ถามบ่อยๆ ด้วย สิ่งทีไปสี่พอจะหยิบยกมาไอ้อวดได้จึงเหลือเพียงใบหน้าของเขาเท่านั้น

ซึ่งไปสี่รู้แจ้งแก่ใจอยู่แล้ว

เขาเอนกายอยู่บนโซฟาในห้องรับรอง ชายาวสองข้างวางพาดบนโต๊ะเตี้ยอย่างสบายอารมณ์ มือก็ท่องเว็บไซต์จากในเทอร์มินัล⁴ ของตนไปด้วย จนเมื่อ

⁴ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพาประเภทเครื่องเล่นพกพา ทำหน้าที่คล้ายสมาร์ตโฟนและคอมพิวเตอร์ในอุปกรณ์เดียว

อ่านกระทู้เกี่ยวกับการแต่งงานระหว่างเขากับลู่อ้าว ชายหนุ่มก็รู้สึกตลกเสียจนต้องหัวเราะออกมาดังๆ

ถึงแม้เรื่องที่ดอกลำสัดฝันยัดเข้าไปในคอนกรีตจะถือเป็นโศกนาฏกรรม แต่สำหรับคอนกรีตแล้วนั้น กลับเป็นเรื่องน่ายินดี

ไปสี่หัวเราะจนปวดท้อง เขาคิดว่าคงไม่มีเรื่องไหนจะสนุกไปกว่านี้ อีกแล้ว

เขาจึงใช้บัญชีของตนอัปโหลดภาพเซลฟี่ลงบนเว็บไซต์โดยเปิดเป็นสาธารณะ พร้อมด้วยแคปชั่นหนึ่งประโยค [ฉันคงเป็นคอนกรีตที่หล่อที่สุดแห่งๆ]

แล้วกดโพสต์

ไม่กี่วันที่ต่อมา เสียงแจ้งเตือนข้อความบนเทอร์มินัลของเขาก็ส่งเสียงร่ำๆ รวากับไก่อัน

โพสต์ของไปสี่ได้รับคำก่นด่าถล่มทลาย

เขาตอบไปหัวเราะไป พยายามดูทัวร์ลงอย่างนึ่กสนุก

เสียงเคาะประตูดังขึ้นสองครั้ง เมื่อลู่อ้าวลักประตูเข้ามาก็เห็นไปสี่นอนเลื้อยพลงหัวเราะชักดิ้นชักงออยู่บนโซฟา

ไปสี่เห็นอีกฝ่ายก็เขื่อน้ำตาที่หัวเราะจนน้ำตาไหลออกจากทางตา แล้วหักไปว่า “ดอกลำสัด มาแล้วหรือจ๊ะ”

ลู่อ้าวไม่เข้าใจ แต่ชี้เกียดถาม เขาเพียงกวาดตาไปทางไปสี่แล้วเอ่ยเรียบๆ “อย่าทำผมยุ่งสิ”

รอยยิ้มของชายบนโซฟายังไม่จางหาย แต่อย่างน้อยๆ ก็ไม่ได้หัวเราะเหมือนคนบ้าอีกแล้ว เขาลุกขึ้นยืน จัดสุทสี่ดำของตนส่งๆ แล้วขยิบตาให้ลู่อ้าวอย่างเจ้าชู้ “คุณดอกลำสัด แบบนี้กระผมพอไหวไหมขอรับ”

ลู่อ้าวดูจะไม่เข้าใจแววหยอกเย้าในน้ำเสียงของอีกฝ่าย เพียงพิจารณาอย่างจริงจังรอบหนึ่ง แล้วเดินไปปัดๆ รอยยับบนแขนเสื้อของอีกฝ่าย “ท่านจอมพลต้องการพบเรา”

“เรา?” ไปสี่มองกระจกบนผนัง เห็นผมตัวเองยังเป็นทรงอยู่ “เขาอยากเจอฉันด้วยหรือ”

ลูจ้าวตอบ “แสดงความยินดี”

ไปสี่ครุ่นคิดอยู่สักพักถึงเข้าใจว่า ลูจ้าวหมายถึงท่านจอมพลต้องการแสดงความยินดี ฉันก็ต้องเจอทั้งคู่เป็นธรรมดา

เขายังไงก็ได้อยู่แล้ว “ได้สิ ไปกัน”

พูดจบก็ทำท่าจะเดินออกจากห้อง

แต่ลูจ้าวกลับไม่ขยับตาม

เมื่อไปสี่หันกลับไปมอง ก็สบเข้ากับสายตาสงบนึงคู่ นั้น ก่อนจะร้องอ้อ แล้วยืนแขนของตนออกไปทันที “ลืมไปๆ เราสองคนต้องแสดงให้เนียนนี่นะ ฉันก็...คุณจะคล่องแขนกระผมหรือไม่ขอรับ”

แต่ลูจ้าวก็ยังไม่วางใจ เขาเงยไปส่องสามวินาทีถึงเอ่ยปาก “ที่นายพูดว่า ‘ดอกไม้สด’ เมื่อกี้ หมายความว่ายังไง”

“หา?” ไปสี่ตามไม่ทัน เขาเหวอไปครู่หนึ่ง ก่อนจะหัวเราะออกมาอีกครั้ง “พวกเราพูดกันว่าที่นายมาแต่งงานกับฉัน ก็เหมือนดอกไม้สดที่ถูกยัดลงในคอนกรีตนะ”

ลูจ้าวฟังแล้วรู้สึกได้ว่าสาระไปหน่อย เขาปิดแขนของไปสี่ที่ยื่นมาตรงหน้าทิ้ง ก่อนจะเป็นฝ่ายเปิดประตูห้องรับรองเสียเอง พลังเอ่ยทิ้งท้ายว่า “อ่านเรื่องไร้สาระให้น้อยๆ หน่อย”

“รับบัญชาขอรับ” ไปสี่ยิ้มหน้าระรื่นพลางขยับเข้าไปใกล้ “ท่านพลตรีลูจ้าว”

รูปร่างไปสี่เหยียดตรงสูงใหญ่ เขาเกิดมาหน้าตาดี แม้มีรอยยิ้มที่ดูเหมือนคนไม่แยแสอะไร แต่ยัยดีที่เครื่องหน้าอันหล่อเหลาช่วยลดทอนความกะล่อนในรอยยิ้มไปได้ไม่น้อย

ลูจ้าวยืนเคียงข้างอีกฝ่าย ส่วนสูงของทั้งคู่แทบจะไม่ต่างกัน ลำพังแค่มองจากรูปร่างจึงดูไม่ออกว่าเขาเป็นโอเมก้า หลังของเขาเหยียดตรง คิ้วตาคมเข้ม ประสบการณ์ที่เป็นทหารมานานหลายปีได้ลดทอนความนุ่มนวลและอ้อมเอิบตามธรรมชาติของโอเมก้าให้น้อยลง เผยให้เห็นความดุดันและเด็ดเดี่ยวออกมาแทน

“พลตรีลูจ้าว คุณไปสี่” ฮั่วฉุน นายทหารผู้ช่วยของลูจ้าวยืนอยู่หน้า

ประตุ เขากำลังพึงกำแพงอย่างเหม่อลอย แต่พอเห็นทั้งคู่ออกมา ก็รีบยืนตัวตรงแล้วเอ่ยรายงาน “ตอนนี้ท่านจอมพลอยู่ที่โถงจัดเลี้ยงแล้วครับ”

ลู่อ้าวพยกหน้าเล็กน้อย ก่อนจะเดินไปทางโถงจัดเลี้ยงที่ว่า

แต่เดินไปได้แค่สองก้าวเขาก็หยุดอีกครั้ง รอจนไปลี้เดินมาข้างๆ แล้วค่อยถาม “ฉันต้องคล้องแขนนายไหม”

ไปลี้ชะงัก “ทำไมถามแบบนั้นล่ะ”

ลู่อ้าวตอบ “ฉันไม่รู้ว้าโอเมก้าคนอื่นคล้องแขนอัลฟาในงานแต่งงานรีเปลา ฉันแต่งงานครั้งแรก”

ไปลี้ชีโบทหน้าตนเอง “แล้วฉันดูเหมือนเคยแต่งงานมาก่อนั้นหรือ”

ลู่อ้าวพิจารณาใบหน้าของอีกฝ่าย แล้วตอบไปตามเนื้อผ้า “ดูเหมือนคนที่น่าจะรู้ว่าต้องคล้องแขนหรือไม่ต้อง”

ไปลี้ “...” ช่างสรรหาคำมาตอบเสียเหลือเกินนะ พ่อคุณ

ทั้งคู่พ่นฝีเท้าลงเพราะมัวถามกันเรื่องคล้องแขน พลอยให้อั้วฉุนต้องเดินช้าลงไปด้วย แถมยังต้องฟังพวกเขาสองคนถกปัญหาพรรคนี้กันอีก

ลู่อ้าวเอ่ยถาม “นายไม่เคยไปงานแต่งงานเลยหรือ”

ไปลี้นั่งคิด “เคยไป แต่ฉันไม่ได้สนใจว่าสาวในงานนี้ สนแค่คนที่เข้ามาอ่อยเท่านั้นล่ะ”

ลู่อ้าวถามต่อ “แล้วแขนแค่ข้างเดียวนี้พอให้คนพวกนั้นรุ่มควงไหม”

ไปลี้ “นายสนใจใครู้จริงๆ นะ ฉันจะบอกให้ ฉันไม่ได้มีแค่แขนสองข้าง แต่ยังมีขาอีกสองข้างด้วย นายว่าเท่านั้นพอไหมล่ะ”

อั้วฉุนที่ตามหลังมาอดขัดไม่ได้ “คุณไปลี้ พลตรีลู่อ้าวมือหนักนะครับ” ขอดือนไว้ก่อน เผื่อคุณไม่รู้ โดนต่อยขึ้นมาก็อย่ามาคร่ำครวญกับผมเชียว

แต่ลู่อ้าวไม่ถือสา อันที่จริงเขาไม่ค่อยสนใจปัญหาชีวิตส่วนตัวในอดีตของไปลี้เสียเท่าไร จึงดับบทเพื่อตบสนทนาให้กลับมาที่จุดเดิม “เข้าเรื่องสักทีสิ”

“คล้องแขนถือเป็นเรื่องเป็นราวอะไรด้วยละ” ไปลี้ขำ เขาคิดว่าลู่อ้าว

ตลกดี ไม่เห็นจะเอ็นช่าและแข็งกร้าวอย่างที่เล่าลือกันเลย “เอาเถอะ นาย
อยากคล่องไหมล่ะ”

ลู่อ้าวชะงัก “ถามฉัน?”

“อ้าว แล้วจะให้ถามใครล่ะ” ไปลีเอ่ย “นายเต็มใจก็คล่อง ไม่เต็มใจ
ก็ไม่ต้องคล่อง แค่นั้นแหละ แชนข้างเดียวเอง ทำเป็นเรื่องจริงจึงไปได้”

ลู่อ้าวเงิบไปหลายวินาที “ฉันแค่ได้ยินมานะ ว่าไอเมก้าควรทำตัว
ว่าง่ายหน่อยจะดีกว่า”

ไปลีเหลือบมองคนพูด “แล้วนายอยากทำแบบนั้นไหมล่ะ”

ลู่อ้าวส่ายหน้า “ไม่”

ไปลีร้องอ้อ “ฉันก็ไม่ต้องคล่องแชนหรอก”

ชั่วขณะที่เดินตามหลังมองทั้งสองสลับไปมา เจ้าบ่าวคู่นี้ทำตัวตามสบาย
ดีแท้ แล้วยังวิเคราะห์เรื่องไร้สาระกันเสียจริงจัง แต่นอกจากที่ดูไม่เหมือน
คู่รักกันแล้ว นอกนั้นก็ไม่มีอะไรให้ติดใจได้เลย

แต่พวกเขาสองคนดันกลายเป็นคู่สมรสตามกฎหมายกันเสียนี่

ชั่วขณะคิดว่าเรื่องนี้ น่าสนใจทีเดียว เพราะเขาคิดไม่ถึงจริงๆ ว่าคู่สมรส
ของลู่อ้าวจะเป็นคนแบบนั้นไปได้

ทันใดนั้นไปลีก็เสนอ “ฉันเอาแบบนี้ไหม เพื่อแสดงออกว่าพวกเรา
รักกันดี เรามากอดคอโอบไหล่กันก็ได้นะ”

พูดจบเขาก็วางแขนบนไหล่ลู่อ้าว “เพื่อนรัก!”

ลู่อ้าวบิตข้อมือเขาจนเกือบหัก

ไปลีเจิบจนใบหน้าเหยเก “ปล่อยๆ! ไม่กล้าแล้วจ้ะ!”

ลู่อ้าวบิตค้างไว้อีกสักพักถึงยอมรามือ แล้วบอกไปลีหนึ่งๆ “ขอโทษ
ฉันอดไม่ได้นะ” หำใจไม่อยู่จนลงไม้ลงมือไปเสียได้

ไปลีน้อยใจ “นี่ฉันกำลังผูกมิตรกับนายอยู่นะ”

ลู่อ้าวชี้แจงจุกๆต่อแล้ว

ชั่วขณะที่ตามหลังมารู้สึกอับอายแทนไปลี จึงได้แต่ก้มหน้าก้มตาทำเป็น
ไม่เห็นอะไร

พวกเขาเดินไปตามทางจนถึงโถงจัดเลี้ยง บรรดาผู้สูงศักดิ์ที่มาแสดง

ความยินดีต่างยืนกันจนเต็มพื้นที่ พิธีการจำพวกแลกแหวนเสร็จสิ้นไปแล้ว
ตอนนี้เป็นเวลาช่วงที่แขกในงานจะได้สังสรรค์กันตามอัธยาศัย งานแต่งงานระหว่าง
โปลี่กับลูจ้าวจึงกลายเป็นสถานที่สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างคนจาก
แวดวงทหารกับคนจากแวดวงชนชั้นสูงไปโดยปริยาย

ท่านจอมพลยืนอยู่ในจุดที่สะดวกตา ห้อมล้อมไปด้วยผู้นำตระกูล
เก่าแก่หลายคน เมื่อเห็นลูจ้าวกับโปลี่ก็คลี่ยิ้ม “เห็นไหม ฉันบอกแล้วว่า
พวกนายสองคนเหมาะสมกันมาก”

ลูจ้าวกับโปลี่เดินเคียงข้างกันเข้ามา แสงไฟสว่างจ้าในห้องโถงใหญ่
ขับให้โครงร่างของทั้งคู่แจ่มชัดเป็นพิเศษ

ตั้งแต่เสร็จสิ้นพิธีการ นี่เป็นครั้งแรกที่ทั้งคู่ปรากฏตัวในโถงจัดเลี้ยง
ใกล้ๆ แยกหรือ อีกทั้งน้อยครั้งที่พลตรีลูจ้าวจะปรากฏตัวในที่สาธารณะ
เนื่องจากหน้าที่การงาน เหล่าผู้ดีที่ไม่ได้อยู่ในกองทัพจึงยากจะได้พบเจอ
เขาไม่ได้มีรูปร่างหน้าตางดงามอ่อนหวานแบบพิมพ์นิยมที่ชาวจักรวรรดิทั่วไป
จะชื่นชอบ เรือนร่างที่สวมทับด้วยสูทสีขาวก็ช่างห่างจากความน่ารักอ่อนแอ
ไปไกลโข กลืนอายุกับเครื่องหน้ายังดูสุ่มและคมคายไม่น้อยไปกว่าอัลฟา

ลูจ้าวเดินเนิบนาบเข้ามาแต่ไกล เหล่าชนชั้นสูงและเจ้าหน้าที่ทหาร
ทุกคนที่มาร่วมงานอดจะนึกถึงหัวข้อสนทนาเรื่องใต้สะดือบนเว็บไซต์ขึ้นมา
ไม่ได้ เพราะไม่มีใครจินตนาการออกเลยว่า พลตรีผู้นี้จะมีสีหน้าแบบใด
ยามต้องอยู่ใต้ร่างของผู้อื่น

หัวข้อสนทนานี้เคยทำให้อัลฟาจำนวนมากรู้สึกเลือดลมพลุ่งพล่าน
มาแล้ว ทว่าความอยากเอาชนะที่คำรามอยู่ในเส้นเลือด กลับต้องยอมสยบ
ให้กับผลงานการรบอันเกรียงไกรของลูจ้าวที่ไม่มีใครเทียบได้

จนวันนี้ ในที่สุดอินทรีแห่งจักรวรรดิผู้นี้ก็มีคู่สมรสตามกฎหมายเป็น
ของตัวเองแล้ว

“โปลี่ เราไม่ได้เจอกันหลายปีเลยนี่” ท่านจอมพลอายุอานามไม่ใช่
น้อยๆ แต่คำพูดคำจายังคงตรงไปตรงมาและมีชีวิตชีวาเช่นสมัยยังหนุ่ม
เขาก้าวยาวๆ ไปหาชายที่อยู่ข้างลูจ้าว “แกนี่ ยัง...อืม...เด่นเกินใครเหมือนเดิม
เลยนะ”

อันที่จริงคำกล่าวของท่านจอมพลออกจะเกรงใจกันไปสักหน่อย เพราะใบหน้าของไปลีมีเส้นที่ตึงตูดเพศตรงข้ามอย่างรุนแรงเลยต่างหาก

ได้ยินว่าตระกูลไปทุกรุ่นล้วนมีรูปร่างหน้าตาดี แต่เมื่อตระกูลไปตกต่ำกลับถูกคนอื่นขอตัวว่าเป็นเพียง ‘แจกันดอกไม้อันสูงศักดิ์’ เพื่อลื้อว่า นอกจากหน้าตาแล้ว ก็ไม่มีอะไรดีพอให้เซ็ดหน้าซุตาได้อีก

ไปลีสืบทอดยืนเด่นของตระกูลมาอย่างไม่ต้องสงสัย เขามีใบหน้าหล่อเหลาโดดเด่น คิ้วคมเข้มดุจกระบี่ ดวงตาเป็นประกายระยับ ริมฝีปากบางยังประดับรอยยิ้มอยู่เสมอ ถึงอย่างนั้นเขาก็เคยรำลึกอยู่ในแนวหน้ามาก่อน ร่างกายจึงสูงใหญ่กำยำ มีท่าทางกระฉับกระเฉงต่างจากอัลฟาชั้นสูงในปัจจุบัน กลืนอายุเช่นนี้ทำให้ใบหน้าของเขายิ่งดูหล่ออันตราายมากขึ้นอีก เขาเดินด้วยท่วงท่าสบายๆ ไม่รีบร้อน ฆ่าซ้ายที่ว่ากันว่าเกือบพิการข้างนั้นดูไม่เหมือนเคยได้รับบาดเจ็บสักนิด

ลำพังแค่พิจารณาจากรูปลักษณ์ภายนอก ไปลีเสียอีกที่ดูเป็นอัลฟาอันดับต้นๆ ท่ามกลางบรรดาอัลฟาชั้นสูงในที่แห่งนี้

ดูเหมือนเจ้าตัวก็รู้ดีว่าตัวเองหน้าตาหล่อเหลาเพียงใด จึงวางมาดอย่างเปิดเผย ทั้งยังโปรยยิ้มให้โอเมก้าทุกคนที่มองมาด้วยสีหน้าเคลิบเคลิ้มเพียงเขาชายตามองจากหางตา ก็หวนซึ่งจนชวนให้หลงใหลแล้ว เขาไม่สนใจสัญญาณเตือนที่มาจากความขุ่นเคืองของอัลฟาคนอื่นๆ แม้แต่น้อย กลับยังวางมาดและแสดงท่าทียโสมากขึ้นอีก

“ช่วยสวัสดีหน่อยเถอะ” ท่านจอมพลกระซิบกระซาบขณะสวมกอดเขาอย่างเป็นกันเอง

ไปลีตีหน้าชื่อ “ผมแค่อยากดูเป็นมิตร เข้าถึงง่ายเท่านั้นเอง”

“แกเป็นมิตรกับโอเมก้าของแกคนเดียวพอ” ท่านจอมพลคลี่ยิ้มอย่างสุขใจ พลงยกมือข้างหนึ่งขึ้นตบแขนไปลีเบาๆ ท่าทางภูมิใจในตัวเขาอยู่ไม่น้อย จากนั้นยังบีบแขนไปลีค้างไว้หลายวินาที กว่าจะผละออกเพื่อหันไปจับมือลู่อ้าวแทน

ถ้าจะบอกว่าท่านจอมพลเอ็นดูไปลีเพราะสายสัมพันธ์อันดีระหว่าง

สองตระกูลตั้งแต่เมื่อครั้งคุณตาของไปลี่ยังมีชีวิตอยู่ เช่นนั้นแล้วที่ท่านจอมพลเอ็นดูลู่อ้าว ก็เพราะชื่นชมในความสามารถจากใจจริง

ท่านนายพลชื่นชมความสามารถของลู่อ้าวมานานแล้ว ทั้งยังแสดงออกอย่างจริงใจยิ่งกว่าท่าทีที่มีต่อป๋ายี่หลยเทาตัว เขาทั้งกำชับให้ลู่อ้าวพักผ่อนในช่วงลาหยุดแต่งงานให้มาก ๆ ทั้งยังตอบรับประกันว่า ถ้าป๋ายี่ทำอะไรนอกกลุ่มนอกทางขึ้นมา เขาจะเป็นคนแรกที่ออกหน้าจัดการอัดคุณชายเจ้าสำราญคนนั้นจนปางตายเอง

จากนั้นลู่อ้าวก็คอยรับหน้าแขกหรือที่เข้ามาแสดงความยินดี แต่แล้วก็สัมผัสได้ว่าป๋ายี่ที่อยู่ข้าง ๆ ขยับเข้ามากระชับที่ข้างหู “ท่านพลตรี ในใจตาแก่นี้คงเชื่อไปแล้วแน่ ๆ ว่ากระผมจะควบคุมร่างกายส่วนล่างไม่ได้ จนต้องก่อเรื่องระยำดำบอนที่ผิดต่อท่าน”

ลู่อ้าวเหลือบมองไปลี่ สีหน้าของอีกฝ่ายดูแปลกพิกล มุมปากยกขึ้นคล้ายกำลังยิ้ม แต่ก็ดูเหมือนกำลังอดกลั้นและรู้สึกจนปัญญาอยู่ในที่ ลู่อ้าวจึงถามกลับไปเบา ๆ “ทำไมพูดแบบนี้”

“เมื่อก็เขาบีบแขนฉันจนแทบแหลกเนะ” ป๋ายี่ถูวนบริเวณที่ท่านจอมพลบีบเมื่อครู่อย่างเบามือ “ฉันเกือบจะร้องออกมาอยู่แล้ว”

ลู่อ้าวนึกถึงช่วงเวลาไม่กี่วินาทีเมื่อครู่ที่ท่านจอมพลจับแขนไปลี่ก็อดรู้สึกขบขันไม่ได้ เขารู้อยู่แล้วว่าครอบครัวของไปลี่กับท่านจอมพลสนิทกัน แต่นึกไม่ถึงว่ามิตรภาพที่มีก็ยังไม่อาจทำให้ท่านจอมพลเลิกเล่นที่เฟลโอได้

เมื่อเห็นลู่อ้วยังนิ่งเฉย ไปลี่ก็ทำที่น้อยอกน้อยใจเป็นพิเศษ เขาใช้แขนข้างที่โดนบีบจนเกือบแหลกถองใส่ลู่อ้วหนึ่งหน “จริงๆ เนะ เจ็บชะมัดเลย”

ลู่อ้วหันไปถาม “เจ็บจริงๆ เหรอ”

ไปลี่พยักหน้ารัว “จริงๆ จ๊ะ จริงๆ”

ลู่อ้วายกมือขึ้นฟาดซ้ำอีกเต็มแรง

ไปลี่ “...”

ลู่อ้วกระซิบบอก “งั้นฉันก็สบายใจแล้ว”

ไม่รอให้ไปลี้ตอบ นายทหารคนสนิทของท่านจอมพลก็รีบเดินเข้ามาแจ้งทั้งคู่ ว่าท่านจอมพลตั้งใจจะแนะนำพวกเขาให้รู้จักชนชั้นสูงรุ่นใหม่ อนาคตไกลสองสามคน จึงเชื้อเชิญให้พวกเขาดื่มและพูดคุยกันต่อ

ไปลี้ก็ลืมนำพุดที่ไม่ทันได้เอ่ยกลับลงท้องไปทันที ลู่จ้าวใช้จังหวะนี้ลอบแซนเลื้อยสูทของอีกฝ่ายที่โดนบีบจนยับยู่ยี่ให้เรียบไปในตัว

ทั้งสองสบตากันแวบหนึ่ง ก่อนจะต่างคนต่างสวมหน้ากากการอยยิ้มตามมารยาทสังคม แล้วเดินเคียงข้างกันเข้าไปในโถงจัดเลี้ยงที่เต็มไปด้วยเสียงชนแก้วอีกครั้ง

งานมงคลสมรสของไปลี้กับลู่จ้าววันนี้กลายเป็นกระแสือฮาบนเว็บไซต์จักรวรรดิ รูปจากงานพิธีครองพื้นที่บนหน้าแรกของเว็บไซต์ทั้งหมดภายใต้แสงไฟสว่างเจิดจ้า ทั้งคู่คู่ประหนึ่งคนรักที่ครองคู่กันมานานหลายปี ไปลี้ที่อยู่ในภาพค่อนข้างตัวเล็กน้อย เอียงศีรษะหันไปพูดคุยกับลู่จ้าวเบาๆ พลตรี่ลู่จ้าวที่มักจะแสดงสีหน้าเย็นชาเคร่งขรึม กลับดูอ่อนโยนขึ้นเมื่อแสดงท่าทีว่ากำลังตั้งใจฟังอีกฝ่ายจริงๆ

กระทั่งชาวเน็ตบนเว็บไซต์ที่ช่างติติงเป็นที่สุดยังต้องยอมรับอย่างเสียไม่ได้ ว่าอย่างน้อยในวินาทีนี้ ใบหน้าของไปลี้ก็ทำให้เขาพอจะคู่ควรกับพลตรี่ลู่จ้าวขึ้นมาบ้าง

พิธีแต่งงานเสร็จสิ้นแล้ว ชาวจักรวรรดิที่เคยไม่พอใจกับการแต่งงานครั้งนี้ ต่างก็ตาสว่างจนจำต้องยอมรับความจริงว่า อินทรีหนุ่มผู้โฉบเฉี่ยวเหนือจักรวรรดิได้ร่วงหล่นลงสู่ลานบ้านตระกูลไปไปเรียบร้อยแล้ว ในเมื่อเป็นเช่นนั้น พวกเขาก็ทำได้แค่อวยพร ขอให้อัลฟาชายะสมควรตายผู้นี้ถูกพลตรี่ลู่จ้าวซ้อมจนปางตายในเร็ววัน

บรรดาคุณชายคุณหนูจากตระกูลสูงศักดิ์ทั้งหลายที่ไปร่วมงาน ต่างทยอยแบ่งปันภาพถ่ายที่ตนถ่ายไว้จากหลากหลายมุม ท่ามกลางกระแสวิพากษ์วิจารณ์อย่างเผ็ดร้อน ในที่สุดก็มีคนเริ่มเห็นด้วยว่า [ต้องยอมรับนะ...ว่าไปลี้อาจจะเป็นคนกริตที่หล่อที่สุดจริงๆ ก็ได้]

โพสต์ภาพถ่ายเซลฟี่สุดแสนวางมาดของไปลี้ถูกดันขึ้นมาอีกครั้ง

เมื่อได้เห็นใบหน้าทีดูอดตืออย่างไมคิตจะปิดบังทว่าไร้ที่ติแล้วนั้น ชาวเน็ตบนเว็บบอร์ดจักรวรรตีกิพร้อมใจกันตั้งฉายาใหม่ให้เขาอย่างไมลังเลว่า ‘คอนกรีตตัวพ่อ’

กว่างานแต่งงานจะผ่านพ้นไป ไปลีก็เหนื่อยล้าจนทนไม่ไหว
ทันทีที่ได้กลับเข้าไปในห้องรับรอง เขาก็ถอดเสื้อคลุมตัวนอกออกแล้ว
โยนไปอีกทาง ก่อนจะทิ้งตัวลงบนโซฟาเต็มแรง

ลู่อ้าวเดินตามหลังมา เขาเองก็เหน็ดเหนื่อยไม่แพ้กัน จึงไม่มีแรง
แม้แต่จะลากไปลื้อออกจากโซฟา ได้แต่ลากเก้าอี้มานั่งเอง แล้วค่อยๆ คลาย
เนกไทออก

เพิ่งคลายไปได้นิดเดียวก็รู้สึกได้ว่าไปลีกำลังมองมา แต่ลู่อ้าวไม่สนใจ
ยังคงคลายเนกไทออกต่อ

แต่ไปลีไม่ใช่คนประเภทที่เห็นคนอื่นเมินแล้วจะยอมหนึ่งเงียบ ชายหนุ่ม
เอ่ย “ดอกไม้อวด ทำคลายเนกไทของนายนี้ เราใจชะมัด”

ลู่อ้าวเหลือบมอง ก่อนจะเอ่ยด้วยน้ำเสียงราบเรียบ “ที่นี่ไม่มีคนอื่น
นายไม่ต้องพูดแบบนี้แล้ว”

“นายไม่เข้าใจฉันซะเลย ปกติฉันก็ชอบพูดชมคนคงอยู่แล้วนา” ไปลี
พลิกตัวบนโซฟาพลงโถมมือสบายๆ “ถึงระหว่างเราจะไม่มีความรู้สึกอะไร
แบบนั้น แต่นายก็ยังคู่ควรกับคำชมอยู่ดี”

ลู่อ้าวเปิดเทอร์มินัลของตนเงียบๆ เขาไม่ค่อยได้เข้าเว็บบอร์ดจักรวรรดิ
เนื่องด้วยภาระหน้าที่ ยิ่งบอร์ดบันเทิงยิ่งไม่เคยสนใจ ช่วงที่ผ่านมาเขาเอง
ก็พอรู้มาบ้าง ว่าการแต่งงานของเขากับไปลีเป็นกระแสให้ทั่วแคว้นแดน
จักรวรรดิถกเถียงกันดุเดือดแค่ไหน แต่เนื่องจากลู่อ้าวมีสภาพจิตใจ

ละเอียดอ่อน เขาจึงไม่ยอมเปิดเว็บบอร์ดดูเสียที

ช่วงที่เตรียมงานแต่ง นอกจากพบไปลี่ คู่สมรสที่ไม่เคยเห็นหน้าค่าตากันมาก่อนเพียงครั้งเดียวให้พอคุ้นตาแล้ว หลังจากนั้นเขาก็อยู่ในหอพักส่วนตัวที่ทางกองทัพจัดสรรให้ หรือไม่ก็ไปฆ่าเวลาที่โรงฝึกเท่านั้น

แม้สหายร่วมรบรอบตัวจะจ้องมองเขาด้วยสายตาอยากรู้อยากเห็น อันร้อนแรงจนเหมือนจะแผดเผาเขาให้ได้ เขาก็ยังไม่ปรึกษาเรื่องงานแต่งของตนแม้แต่คนเดียว

ทันทีที่ลู่อ้าวคลิกเข้าไปในบอร์ดบันเทิง ก็เห็นกระตุ้ภาพถ่ายหน้างานแต่งของเขากับไปลี่อยู่ในตำแหน่งด้านบนสุดทันที กระแสร้อนแรงจนน่าตกใจ นับตั้งแต่ประกาศเรื่องงานแต่งงานของเขากับไปลี่ จนถึงวันนี้ ก็ยังไม่มีดาราในวงการบันเทิงคนไหนกลบขึ้นของพวกเขาสองคนได้ ลำพังแค่ข้อมูลส่วนตัวของไปลี่ที่ถูกขุดคุ้ยขึ้นมา ก็กลบข่าวซุบซิบของดาราเบอร์เล็ก ๆ ไปได้หลายคนแล้ว

ความคิดเห็นบนเว็บบอร์ดตาโถมเข้ามาจนลู่อ้าวมินง เขาไล่อ่านบางกระตุ้คร่าว ๆ ไม่นานก็พบว่าข้อมูลส่วนตัวของไปลี่ถูกขุดขึ้นมาตีแผ่เสียหายหมดเปลือก แถมยังมีลิงก์ให้ตามไปที่บล็อกส่วนตัวของอีกฝ่าย ในนั้นมีคำด่าทอหลังไหลเข้ามาหลายระลอก แต่ตอนนี้ทุกคนยอมรับความจริงได้บ้างแล้ว จึงพอจะซาลงไปบ้าง

สายตาของเขาเซ็งกักค้างอยู่ที่คำว่า ‘คอนกรีต’ ‘สระ’ และ ‘คุณชายขาเป้’ ก่อนจะปิดหน้าเว็บบอร์ดลง

ลู่อ้าวขนาดขมับที่ปูดระบม ลังเลอยู่ครู่หนึ่งก่อนจะเอ่ยปาก “ในเว็บบอร์ด...ฉันไม่คิดว่าจะเป็นแบบนี้”

เขาคิดไม่ถึงจริง ๆ

ที่ผ่านมาชีวิตของลู่อ้าวมีแง่กับการพักผ่อนเท่านั้น เขาไม่เคยสนใจกระแสสังคมมาก่อนเลย

เมื่อไม่ได้ยินไปลี่ตอบอะไร ลู่อ้าวจึงคิดไปว่าอีกฝ่ายอารมณ์ไม่ดี เขามึนปาก “ฉันจะหาวิธีชดเชยให้นาย”

ไม่ทันขาดคำก็ได้ยินไปลี่ร้องลั่น “อ้าก!” ทำเอาลู่อ้าวเกือบสะดุ้งโหยง

ลูจ้าวเงยหน้าขึ้นมอง เห็นไปลีกำลังเล่นเกมสงครามอวกาศจำลอง อยู่ในเทอร์มินัล หน้าจอเสมือนที่ฉายอยู่กลางอากาศปรากฏเหรียญรางวัล สีทองแวววาว ทั้งยังมีพลยิงขึ้นมาเป็นฉากหลัง

ลูจ้าว “...”

ไปลีลุกพรวดจากโซฟาด้วยความตื่นเต้นดีใจ พลังเอื้อมมือข้างหนึ่ง ไปโอบไหล่ลูจ้าว “ดูสิเพื่อน ฉันเพิ่งชนะผู้เล่นแรงก์สูงมาได้ ฉันนี่มัน โคตรเจ๋งเลย!”

ลูจ้าว “อืม นายโคตรเจ๋งเลย”

ว่าแล้วลูจ้าวก็บิดข้อมือไปลีจนอีกฝ่ายร้องลั่น “โอ๊ยๆ ปล่อยๆๆ!”

ลูจ้าวไม่ปล่อยมือ ยังคงบิดข้อมืออีกฝ่ายจนอัลฟาที่สูงราว 190 เซนติเมตรหน้าตาบิดเบี้ยว ก่อนจะพุดย้าอีกหน “ฉันจะชดเชยให้นาย”

“นี่นะเธอ ที่ชดเชยให้ฉัน” ไปลีรู้สึกจะหัวเราะก็ไม่ใช่ จะร้องไห้ก็ไม่เชิง “อีกอย่างนะ ทำไมนายต้องชดเชยให้ฉันด้วย”

ลูจ้าวมองอีกฝ่ายพลางบอก “ที่แต่งงานกับฉัน ฉันจะชดเชยให้”

แวตตาของลูจ้าวเรียบเฉย แต่จริงจังจนไปลีทำได้เพียงบอกว่า “ได้ๆๆ แต่นายช่วยปล่อยมือฉันก่อนได้ไหม”

คราวนี้ลูจ้าวยอมปล่อยมือ ไปลีรีบพลิกข้อมือของตัวเองขึ้นดู เห็นรอยแดงบนนั้นหลายรอยก็อดปวดใจไม่ได้ จึงเป่าลมใส่ไปสองหนแล้วพุดต่อ “เอาเถอะ คุณดอกไม้นี้สด คุณจะชดเชยให้กระผมยังไงเธอ”

ลูจ้าวชะงักกับคำถามนั้น เขานั่งลงบนโซฟา แล้วจมอยู่ในห้วงความคิด

ลูจ้าวรู้สึกว่ตัวเองเป็นหนี้ไปลี คนนอกไม่มีใครรู้เรื่องนี้ แต่เขา กับไปลีรู้กันสองคน อันที่จริงตอนนั้นลูจ้าวไม่คิดว่าไปลีจะตกลงแต่งงานกับเขา ด้วยซ้ำ

“ฉันไม่ขาดเงิน ส่วนยศถาบรรดาศักดิ์นี่แหละ” ไปลีตอบขำข้ายของตัวเอง “หมดหวังแล้วละ”

สายตาลูจ้าวหยุดลงบนขาข้างซ้ายของไปลีตามท่าตบขานั้น เขาเคยได้ยินเรื่องอาการบาดเจ็บของไปลีมาบ้าง เพียงแต่ไม่รู้รายละเอียด จึงอดถามไม่ได้ “ขานาย...จะไม่มีทางหายเป็นปกติแล้วหรือ”

“นายถามอ้อมกว่านั้นหน่อยจะได้ไหม” ไปลี่ยกมือขึ้นกุมอก ทำท่าทาง
ราวกับถูกแทงใจดำ

ลูจ้าวชะงัก “โทษที ฉันพูดไม่ค่อยเก่ง”

ไปลี่ยตอบอ้อมรอบ “เขาเนี่ยยังเดินไหว แต่ไองานที่ต้องใช้ความละเอียด
อย่างการบังคับเมคา คงเป็นไปไม่ได้แล้วละ”

ลูจ้าวรู้สึกเสียใจไปด้วย แต่เนื่องจากอุปนิสัยส่วนตัว จึงไม่รู้ว่าควร
ปลอบใจอีกฝ่ายอย่างไร

ลูจ้าวยังไม่ทันครุ่นคิดหาวิธีปลอบใจ เทอร์มินัลของไปลี่ยก็ส่งเสียง
แจ้งเตือนว่ามีผู้เล่นในเกมมาขอท้ารบอีกครั้ง ไปลี่ยกแขนเสื้ออย่างตื่นเต้น
ก่อนจะเริ่มเกมรอบใหม่ทันที

ลูจ้าว “...ฉันละยอมให้นายจริงๆ” เขาไม่เคยพบเคยเจอคนอย่างไปลี่ย
เลย ขนาดอาการบาดเจ็บของตัวเองยังไม่เห็นเป็นเรื่องสำคัญ

มีเสียงเคาะประตูดังขึ้นสองสามหน ก่อนที่ฮั่วฉุนจะผลักประตูเข้ามา
“พลตรีครับ ท่านจอมพลให้ผมมาถามว่า คุณกับคุณไปลี่ยจะไปพบนักข่าวจาก
สำนักข่าวอิมพีเรียลสักหน่อยไหมครับ”

ลูจ้าวมีชื่อเสียงโด่งดังเกินไป เรื่องยุ่งยากจึงตามมาไม่ขาดสาย

เขาไม่ถนัดรับมือกับเรื่องที่ไม่ใช่เรื่องงาน จึงล้งเลอยู่ครู่หนึ่ง “จำเป็น
ต้องไปหรือ”

ฮั่วฉุนนั่งอึ้งเมื่อโดนถาม ก่อนจะตอบชื่อๆ “ไม่รู้สิครับ ท่านจอมพล
ให้ผมมาถาม ผมก็เลยมาถามดู”

เมื่อได้ยินบทสนทนาเช่นนั้น ไปลี่ยก็เงยหน้าขึ้น พลันเห็นสองยอดฝีมือ
ของกองทัพบกได้แต่มองหน้ากันไปมาถือดยิ้มขำไม่ได้ “คิดมากทำไม อยากไป
ก็ไป ไม่อยากไปก็ไม่ต้องไปสิ”

ลูจ้าวมองอีกฝ่าย “ไม่ค่อยดีมั้ง”

“โอ้ ดูไม่ออกเลยนะเนี่ยว่านายเต็มใจจะรับมือกับนักข่าวพวกนั้นด้วย”
ไปลี่ยรู้สึกประหลาดใจอยู่บ้าง “ฉันโคตรจะรำคาญ พวกนั้นถามที่เป็นชุด
เหมือนจะหลอกล่อให้ฉันหลุดให้ได้”

ไปลี่ยติดนิสัยดิบเถื่อนแบบทหารรุ่นเก่า ยังดีที่รู้ว่าเวลาไหนควรรักษา

ภาพลักษณ์ แต่บางครั้งพอคึกคะนองเข้าหน่อยก็จะหลุดนิสัยเดิมออกมา บางครั้งจึงพูดจาหยาบกระด้างแบบที่เคยใช้สมัยอยู่ในกองทัพบก จึงมักถูกหนังสือพิมพ์แท็บลอยด์นำไปล้อเลียน ทำให้เขาเสียหน้าในแวดวงชนชั้นสูงเป็นประจำ

ทว่าลู่อ้าวไม่ถือสาเรื่องนั้น ถึงแม้พวกเขาจะไม่รู้จักกันมาก่อน แต่พอคบหากันจริงๆ เขากลับไม่ติดขัดเรื่องนี้แม้แต่น้อย ยังรู้สึกสบายใจที่ไปลี้พูดจาตรงๆ เสียด้วยซ้ำ หัวคิ้วที่ตอนแรกขมวดมุ่นจึงคลายลงเล็กน้อย เขากลั่นยิ้ม “แต่นายก็หลุดไปไม่น้อยเลยนี่”

ทั้งคู่ต่างนึกถึงข่าววุ่นวายในอดีตของไปลี่ขึ้นมา ไปลี่ยังหลุดสບถออกมาคำหนึ่ง ก่อนจะหัวเราะแล้วหลุดคำต่อออกมาอีกสองสามคำ

“แต่สถานะของพลตรีค่อนข้างจะ...เป็นที่จับตานะครับ” ฮั่วฉุนบอกอย่างระมัดระวัง “มีคนชอบจับประเด็นมั่วๆ แล้วเอาไปล้อกันอยู่เรื่อย”

แต่ลือๆ กันไปก็หนีไม่พ้นเรื่องที่ว่า ทำไมโอเมก้าที่ไม่มีครอบครัวสนับสนุนคนหนึ่งถึงได้ไต่เต้าขึ้นสู่ตำแหน่งพลตรีได้อยู่ดี

ไปลี่เหลือบมองลู่อ้าว แต่อีกฝ่ายไม่มีท่าทีอะไร เห็นได้ชัดว่าชินชากับเรื่องนี้เสียแล้ว ไปลี่จึงเล่นเกมต่อพลาถถามไปด้วยว่า “แล้วนายอยากไปไหม”

ลู่อ้าวคิดว่าไปลี่เป็นคนที่น่าสนใจดี เพราะคืนนี้เขาถามความต้องการของลู่อ้าวเป็นครั้งที่สองแล้ว ซึ่งลู่อ้าวก็ตอบกลับไปตรงๆ “ไม่อยาก”

ไปลี่ถามฮั่วฉุน “ท่านจอมพลได้บอกหรือเปล่านักข่าวรออยู่ที่ไหน” “ที่หน้าประตูหลักครับ”

“โอเค” ไปลี่ปิดเกมทีเล่นไปได้ครึ่งหนึ่ง ลูกขึ้นยืน แล้วคว้าเสื้อคลุมของตนขึ้นมา “หาคนเอารถของพลตรีไปจอดไว้ที่ประตูหลัง แล้วบอกนักข่าวที่ประตูหลักไปว่าฉันอาการเก่ากำเริบ ฉันเจ็บขา...เจ็บจนลงไปนอนกลิ้งกับพื้นเลย พลตรีของพวกนายก็เลยอุ้มฉันไปส่งโรงพยาบาลแล้ว”

ลู่อ้าวกับฮั่วฉุนยังไม่ทันเข้าใจว่าอะไรเป็นอะไร

ฮั่วฉุนอ้าอึ้ง “จะดีหรือครับ” เขาคุนไม้เท้ามาตั้งหลายปี จะมาเจ็บเอาตอนนี้เหี้ยมชะ

“พูดมาก่อน ลูจ้าวแต่งงานแล้วนะ ไม่ใช่โอเมก้าโสด สามีอัลฟาอยากไปไหน เขาก็ต้องไปด้วยสิ นายไม่เคยได้ยินสำนวนว่า ‘แต่งกับสามีก็ต้องออกเรือนตามสามีไป’ หรือไง” ไปลีพูดเต็มปากเต็มคำ ประหนึ่งตัวเองมีจิตวิญญาณของสามีตัวจริง

แต่ฮั่วฉวนกลับอีกอักอยู่ยาวนานกว่าจะพูดออกมา “ไม่ใช่หะครับ ผมกลัวว่าเขาจะเอาเรื่องที่โอเมก้าต้องยอมเชื่อฟังอัลฟาอะไรนั้นไปสื่อกันอีก พลตรีกี่จะดูเหมือนแต่งงานแล้วกลายเป็นไอ้อ่อน อะไรวะแบบนั้นหะครับ”

ไปลีระอาใจที่อีกฝ่ายหัวซ้า “ฉันถึงได้บอกไงว่าลูจ้าวเป็นคนอึดฉันไปโรงพยาบาล นายบอกไปตามนี้แหละ พวกนั้นแต่งเรื่องกันเก่งอยู่แล้วรับรอง พรุ่งนี้ชาวเน็ตได้พร้อมใจกันพูดเรื่องโอเมก้าแบกฟ้าไว้ครึ่งหนึ่ง¹ แน่”

ฮั่วฉวนยอมรับในความเหนือชั้นของไปลี แล้ววิ่งหายไปในปริบทากระทั่งลูจ้าวก็ยังห้ามไม่ทัน

“นายไม่เห็นต้องทำแบบนี้เลย” ลูจ้าวขมวดคิ้วมุ่น “ครั้งก่อนที่เจอกันฉันก็บอกไปแล้ว นายแค่ต้องแต่งงานกับฉัน ส่วนเรื่องยุ่งๆ ที่เหลือฉันจะจัดการเอง”

ไปลีโบกมือไปมา “เอาน่า ฉันก็ไม่อยากออกไปรับมือคนพวกนั้นเหมือนกันแหละ” เห็นลูจ้าวยังดูคิดไม่ตก เขาจึงพูดต่อ “นายยังต้องเติบโตในเส้นทางทหาร เรื่องวุ่นวายแบบนี้ต่อให้ไม่แคร์ยังไง แต่พยายามเลี่ยงให้มากที่สุดจะดีกว่า แต่ฉันไม่เหมือนกับนาย ฉันหนึ่งหนาวจนไม่รู้สึกละแล้ว”

เห็นท่าทางวางมาดของอีกฝ่าย ใครไม่รู้คงนึกว่าไปลียอมทำแบบนี้เพราะได้ประโยชน์อะไร ลูจ้าวผ่นคลายมุมปากจนเผยรอยยิ้ม “ได้ ขอขอบคุณนะ แล้วฉันจะชด...”

“นายจะชดเชยให้ฉันงั้นสิ” ไปลีพูดแทรก “บอกตั้งที่รอบแล้ว อย่าทำ

¹ มาจากสำนวน ‘สตรีนั้นแบกฟ้าไว้ครึ่งหนึ่ง’ หมายถึง อะไรที่ผู้ชายทำได้ ผู้หญิงก็ทำได้เช่นกัน จึงเป็นสำนวนที่สื่อถึงความเท่าเทียมระหว่างชายหญิง ซึ่งในที่นี้หมายถึงอัลฟากับโอเมก้า

เหมือนฉันเสียตัวให้นายจะได้ไหม” เขาเปิดประตูห้องรับรองออก “ไปกันเถอะ ดอกไม้สด เราสองคนขับรถออกไปก่อน ส่วนเรื่องจะชดเชยหรือไม่ค่อยว่ากันทีหลัง”

ลูจ้าวพยักหน้า ทั้งคู่เดินออกจากห้องรับรองไปด้วยกัน ก่อนวิ่งตรงไปยังประตูหลังที่มีรถไฮเวอร์คาร์จอดรออยู่

เพื่อไม่ให้เป็นที่สนใจ พวกเขาจึงจอดรถสปอร์ตไฮเวอร์คาร์สุดตะตาของไปลี่ไว้เป็นตัวล่อที่ประตูหลัก ส่วนทั้งคู่โดยสารรถไฮเวอร์คาร์รุ่นทั่วไปที่ไม่มีอะไรสะดุดตา มุ่งหน้าไปยังที่พักอาศัยแห่งหนึ่งของตระกูลไปในเขตเมืองหลัก

ในขณะที่ลูจ้าวขับรถ ไปลี่ที่นั่งบนเบาะข้างคนขับก็คอยคอมเมนต์ป่วนเว็บบอร์ดไปด้วย

เทอร์มินัลของไปลี่ส่งเสียงแจ้งเตือนไม่หยุด ลูจ้าวเหลือบมองหน้าจอเสมือนอยู่สองสามหน พอเห็นไปลี่คอมเมนต์ทำทนายด้วยความที่แสดงความกร่างจนน่าโดนต่อขย ลูจ้าวก็ไม่หันไปมองอีก

เขาเพียงขับรถพลางคิดไปด้วยว่าจะชดเชยให้ไปลี่อย่างไรดี

ลูจ้าวจอดรถที่ได้คอนโดมิเนียมแห่งใหม่ ทันทีที่ลูจ้าวลงจากรถก็มีหุ่นยนต์พอบ้านมารอรับรถไปจอดให้ ลูจ้าวจึงเพียงหยิบสารอาหารเหลวกล่องหนึ่งจากเบาะหลัง ก่อนจะลงจากรถแล้วขึ้นชั้นบนไปพร้อมกับไปลี่ทันที

“อาหารเหลว?” ขณะอยู่ในลิฟต์ ไปลี่ก็เหลือบมองกล่องในมือของลูจ้าว “สูตรซ่อมแซมร่างกายนี้ นายบาดเจ็บเหรอ”

ลูจ้าวประหลาดใจเล็กน้อย “นายรู้จักด้วย?” นี่เป็นสูตรใหม่ที่ใช้ในกองทัพบ่งวิจัยสำเร็จเมื่อไม่นานมานี้

“หลายปีมานี้ฉันดื่มมาหมดทุกสูตรแล้วมั้ง” ไปลี่เอ่ยเนือยๆ

ลูจ้าวพลันนึกถึงขาของอีกฝ่าย

ไม่นานทั้งสองก็ขึ้นมาถึงชั้นที่หมาย ไปลี่ซื้อชั้นนี้ไว้ทั้งชั้น ตอนนี้นัยังไม่มีเฟอร์นิเจอร์ จึงมีแต่พื้นที่เปิดโล่งกว้างขวาง ด้านนอกหน้าต่างบานใหญ่ที่สูงจากพื้นจรดเพดานคือแสงสีของเมืองและท้องฟ้ายามราตรี แม้ไม่เปิดไฟ

ก็ยังมิแสงไฟจากภายนอกส่องสะท้อนเข้ามาพอให้เห็นทาง

ลู่อ้าวยืนอยู่ในห้องพักบนตึกสูงแห่งนี้พลางมองออกไปข้างนอก เขา
เพิ่งตระหนักได้อีกครั้งว่าตอนนี้ตัวเองกำลังยืนอยู่ที่ใจกลางเมืองหลวงของ
จักรวรรดิ

“เจ็บบตรงไหนล่ะ” ไปลี่บอกมือขวาหนึ่ง ไฟทั่วทั้งห้องพลันสว่างจ้า “ที่นี่
มีอาหารเหลรสสูตรอื่นอยู่บ้าง ลองดูว่านายใช้ได้ไหม”

ลู่อ้าวถอดสูทสีขาวตัวนอกออกพลางมองไปสี่ร้อยสารอาหารเหล
ออกจากตู้ควบคุมอุณหภูมิส่งๆ ในที่สุดก็เอ่ยปาก “คราวที่แล้วเจอกัน
แป๊บเดียว มีบางเรื่องที่เรายังคงคุยกันไม่เคลียร์”

ไปลี่เงยหน้ามองอีกฝ่าย “ฉันนึกว่าเราคุยกันจบแล้วซะอีก นาย
ไม่ยุ่งกับฉัน ฉันไม่ยุ่งกับนาย แล้วฉันก็จะสนับสนุนให้นายปฏิบัติหน้าที่ต่อ
ได้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์”

ลู่อ้าวไม่ปริปาก เขายืนอยู่ตรงหน้าต่างสูงนั้น พลางทอดสายตาออกไป
ด้านนอก แสงไฟเจิดจ้าของจักรวรรดิสะท้อนให้ใบหน้าของเขาดูพร่าเลือนไป

ไปลี่คิดว่าลู่อ้าวคงแสดงสีหน้าเรียบเฉยเหมือนทุกที เมื่อลู่อ้าวไม่ตอบ
ไปลี่จึงไม่ใส่ใจ แล้วกวาดเอาสารอาหารเหลวออกมาตรวจสอบดูสลากอีกหลาย
ขวดพลางพูดต่อ “หรือนายกังวลว่าอัลฟากับโอเมก้าอยู่ด้วยกันสองต่อสอง
แล้วจะควบคุมตัวเองไม่ได้ มั่นใจหน่อยสิ นายกดฉันลงกับพื้นแล้วชดให้ยับ
ได้อยู่แล้ว”

ลู่อ้าวไม่คิดเลยว่าชีวิตนี้จะได้ยินคำพูดประเภทนี้ออกจากปากของ
อัลฟาในจักรวรรดิ ช่างพิลึกดีแท้ เขาหลุดจากภวังค์ ไม่รู้ทำไมบรรยากาศ
จริงจังที่สู่อุตสาหกรรมมา จู่ๆ กลับเปลี่ยนไปหมดเสียได้

“ฉันเปล่ากังวล” ลู่อ้าวตอบ เขาเดินตรงจากหน้าต่างสูงไปทางไปลี่
แล้วหยิบสารอาหารเหลวที่อีกฝ่ายวางบนโต๊ะขึ้นมาดู “มีครบทุกสูตรเลยนี่”

“พวกนี้เป็นสูตรซ่อมแซมร่างกาย มีหลายตัวที่สถาบันวิจัยของ
จักรวรรดิพัฒนาขึ้นมาแล้วใช้ได้พอเถิด” ไปลี่หยิบสารอาหารเหลวออกมาส่งๆ
สองสามขวด “แต่รสชาติจืดจางๆ แพงขนาดนี้ยังดื่มยากอีก ไม่ไหวเลยจริงๆ”

ลู่อ้าวถาม “ได้ผลกับขานายไหม” ถามเสร็จถึงเพิ่งรู้ตัวว่าพลั้งปากไป

เพราะถ้าได้ผล ไปลี่คงไม่เป็นอย่างทุกวันนี้ ลู่จ้าวเม้มปาก “ขอโทษหิ”

ไปลี่โบกมือเป็นนัยว่าตนไม่ถือสา “สองสามตัวนี้ลดปวดได้ค่อนข้างดี
อ้อ จริงสิ นายเจ็บตรงไหนล่ะ”

คงเพราะท่าที่สบายๆ ของไปลี่ จึงพลอยทำให้ลู่จ้าวรู้สึกผ่อนคลายไปด้วย เขาเปิดเทอร์มินัลของตัวเอง “ไม่รู้ว่าอธิบายยังไง ฉันส่งรายงานผลตรวจสุขภาพให้ดูแล้วกัน”

“ได้” ไปลี่เปิดเทอร์มินัลของตัวเองขึ้นบ้าง

ผ่านไปไม่กี่วินาที จู่ๆ ไปลี่ก็เอ่ยขึ้น “คือว่านะ ดอกไม้สด”

ลู่จ้าวกำลังก้มหน้าก้มตาหารายงานผลตรวจสุขภาพของตน “หืม?”

ไปลี่กระแอมในลำคอ “เรามีเบอร์ติดต่อกันหรือยังนะ”

ลู่จ้าวตะลึงงัน เขาครุ่นคิดสักพักก่อนจะสบถออกมา “บ้าฉิบ ยังไม่มีจริง ๆ ด้วย ลืมไปเลย”

แต่งงานกันมาซะอะไรนี่ จนปานนี้สองสามีกลับยังไม่มีแม้แต่เบอร์โทร.
ไว้ติดต่อกันด้วยซ้ำ

ไปลี่อดขำไม่ได้ ลู่จ้าวเองก็คิดว่าเรื่องนี้ชวนให้มึนงงอยู่ไม่น้อย จนถึงตอนนี้เขาไม่มีกระทั่งความตื่นเต้นที่ได้แต่งงานเสียด้วยซ้ำ เหมือนจู่ๆ ก็กลายเป็นคู่สมรสตามกฎหมายของไปลี่แบบงงๆ พวกเขาเพิ่งจะแลกเบอร์ติดต่อกันในคืนวันแต่งงาน ซ้ำกว่าแลกแหวนเสียอีก

เมื่อคิดถึงเรื่องนี้ ลู่จ้าวก็อดหัวเราะออกมาเบาๆ ไม่ได้

เขาหัวเราะเสียงแผ่ว มุมปากยกขึ้น ความเย็นชาบนใบหน้ามลายหายไปจนหมดสิ้น พอยิ้มแบบนี้แล้ว ลู่จ้าวดูอ่อนโยนและจริงใจขึ้นเป็นกอง ราวกับทั้งตัวจมอยู่ในห้วงอารมณ์แห่งความสุข ไม่ใช่เพียงรอยยิ้มฉาบฉวย

ไปลี่จ้องมองใบหน้าของลู่จ้าวอยู่พักใหญ่ ก่อนจะถูกเสียงแจ้งเตือนคำขอเพิ่มเพื่อนในเทอร์มินัลดังซัดจังหวะ จึงเรียกสติกลับมาได้ แต่ไปลี่ยังคงไม่สนใจ เขาโน้มตัวไปข้างหน้าให้ใกล้ลู่จ้าวขึ้นอีกหน่อย “ท่านพลตรียังอยู่เรื่องหนึ่งที่กระผมอยากให้ท่านลองพิจารณา”

ลู่จ้าวไม่รังเกียจที่ไปลี่เข้ามาใกล้ ทั้งยังไม่แสดงความหวาดกลัวเมื่อเผชิญหน้ากับอัลฟาที่ไม่คุ้นเคยเหมือนโอเมก้าทั่วไป เขาเงยหน้าขึ้นสบตา

ไปี่หนึ่งๆ “เรื่องอะไร”

“ถ้าวันไหนที่ท่านไม่ยอากัซัยระงับแล้ว โปรดพิจารณาให้กระผมเป็น
อัลฟาที่สร้างพันธะให้หะซอรับ” ไปี่กิดเลียงต่ำ ทั้งยังลากหางเลียงแหบพว่า
ชวนวบบหวม

ลูจ้าวมองดูอีกฝ่าย กางฝ่ามือแล้วดันใบหน้าไปี่ออกไปไกลๆ “จะพูด
อะไรก็พูดดีๆสิ เก็กทำไม”

ไปี่ “...”

ฉันละยอมนายเลยจริง ๆ

ลู่อ้าวถูกแหวนก๊อบมือ ตอนตื่นนอนในเช้าวันต่อมา

เขาค่อยๆ ตระหนักได้ว่าตัวเองเป็นไอเมก้าที่แต่งงานแล้ว ถ้าไม่ใช่เพราะแหวนวงนี้คอยย้ำเตือน ลู่อ้าวคงไม่รู้สึกว่าเรื่องนั้นเป็นความจริงเท่าไร

เขากับไปลื้ออยู่ด้วยกันอย่างสุดแสนจะสงบสุข ไปลื้อเป็นคนน่าสนใจทีเดียว และยังน่าสนใจกว่าอัลฟ่าส่วนใหญ่ในกองทัพเป็นไหนๆ หากเขายังอยู่ในหน่วยรบที่หนึ่ง ลู่อ้าวก็อยากไปอยู่หน่วยรบเดียวกับอีกฝ่าย

ลู่อ้าวลงจากเตียง ทันทีที่เขาลุกขึ้นยืน ภาพยนตร์ฉากของหน้าต่างสูงก็ค่อยๆ เลื่อนหายไปโดยอัตโนมัติ แสงอาทิตย์ยามอรุณรุ่งของจักรวรรดิอาบไปทั่วห้อง

หุ่นยนต์พ่อบ้านซึ่งเป็นสิ่งประดิษฐ์ทรงกลมดิกเข้ามาในห้องหลังได้รับอนุญาตจากลู่อ้าวแล้ว มันนำชุดลำลองชุดใหม่ที่เตรียมไว้พาดหัวเพื่อนำมาส่งให้

ลู่อ้าวมองชุดอยู่บ้านบนร่างตัวเองแวบหนึ่ง นี่เป็นชุดที่ไปลื้อรื้อจากตู้เสื้อผ้าของตัวเองเมื่อวาน งานแต่งงานระหว่างลู่อ้าวกับไปลื้อเกิดขึ้นแบบปัจจุบันทันด่วน จนทั้งสองไม่ได้วางแผนจัดการสิ่งต่างๆ ไว้ก่อน กระทั่งการเข้าพักที่คอนโดมิเนียมแห่งนี้ก็เป็นการตัดสินใจเฉพาะหน้า เพราะลู่อ้าวยังไม่มีบ้านเป็นของตัวเอง ที่ผ่านมาเขาอาศัยอยู่ในหอพักของกองทัพมาตลอด

ขณะที่กำลังคิดว่าจะให้ฮั้วฉุนซื้อเสื้อผ้ามาไว้ผลัดเปลี่ยนสักสองชุดดีไหม ก็ได้ยินหุ่นยนต์พ่อบ้านส่งเสียง “ติดๆ” จากนั้นก็เอ่ยด้วยน้ำเสียงหวาน

หยาดเอื้มว่า “ยินดีต้อนรับกลับบ้านขอรับนายท่าน จีบ!”

ลูจ้าวถึงกับตะลึงงัน

เมื่อได้ยินเสียงไปลี่ดังจากหน้าประตู ลูจ้าวถึงเพ่งตระหนกได้ว่าเมื่อครูเป็นคำทักทายที่เจ้าหมอนั้นเป็นคนตั้งคำไว้

มองผาดเดียวก็รู้ว่าไปลี่เพ่งกลับจากออกกำลังกาย เหงื่อท่วมเต็มศีรษะ เขาเสยผมเปียกชกบนหน้าผากขณะเดินมามองประตูห้องนอนของลูจ้าว “ดอกไม้อุต ตื่นแล้วหรือจะ”

“คำทักทายของหุ่นยนต์ตัวนี้ใช้ได้เลยนะ” ลูจ้าวไม่รู้สึกละอายใจหลังแต่งงานสักนิด เพราะลำพังแค่ได้ฟังเสียงหุ่นยนต์พอบ้านก็ชวนให้รู้สึกกระอักกระอ่วนมากพอแล้ว

ไปลี่ขำไม่ไหว “ตกลงจะตายไป ถ้านายไม่ชอบก็เปลี่ยนเองแล้วกัน”

“เปลี่ยนได้หรือ”

“ได้” ไปลี่ตอบพลางตื้มน้ำไปด้วย “เมื่อคืนฉันเพิ่มสิทธิ์จัดการของนายเข้าไปแล้ว ต่อไปนายจัดการบ้านหลังนี้ได้ตามสบายเลย”

ลูจ้าวประหลาดใจจริง ๆ ถึงอย่างไรคอนโดห้องนี้ก็เป็นที่รักสมบัติของไปลี่ ถึงลูจ้าวจะเป็นคู่ตามกฎหมาย แต่ก็แค่นั้น เพราะความสัมพันธ์ของพวกเขาสองคนไม่ใช่คู่รักแต่อย่างใด ลูจ้าวคิดแล้วคิดอีกก็ยังไม่รู้ว่าจะพูดอะไรดี ได้แต่บอกไปว่า “ขอบใจนะ”

“นายไปอาบน้ำก่อนเถอะ วัณนายออกมาแล้วฉันค่อยอาบน้ำ” ไปลี่พยักพยิดหน้าทำนองว่าเขาสบาย ๆ

ลูจ้าวจึงขานรับก่อนจะเดินไปที่ห้องน้ำ ขณะเดินผ่านร่างไปลี่ เขาก็เหลือบมองขาอีกฝ่ายโดยไม่รู้ตัว

วันนี้ไปลี่สวมกางเกงออกกำลังกายขาสั้น ขาสองข้างเหยียดยาว ผิวไม่มันวาวขาวผ่อง แค่นี้ก็รู้ว่าออกกำลังกายมานาน กล้ามเนื้อหนั้นแน่นเทียบกับอัลฟาชั้นสูงบางคนสร้างกล้ามเนื้อด้วยสารอาหารสูตรเพิ่มพลังกำลังกับสูตรปั้นหุ่นแบบเร่งด่วนแล้ว ไปลี่ดูแข็งแรงกว่ามาก

สายตาของลูจ้าวหยุดที่รอยแผลเป็นบนขาซ้ายของไปลี่ครู่หนึ่ง แผลนั้นลากยาวจากข้อเท้าเรื่อยขึ้นไปถึงต้นขา ดูคล้ายตะขาบกัดเบี้ยวตัวหนึ่ง แค่นี้

รอยแผลเป็นก็รู้สึกเจ็บปวดยากจะทนแล้ว ไม่รู้เหมือนกันว่าตอนนั้นไปลี้
ผ่านมาได้ยังไง

ลู่อ้าวมองอยู่ผาดเดียว แล้วเดินตรงเข้าไปในห้องน้ำโดยไม่พูดอะไร
“แช่อ่างอาบน้ำได้นะ แต่นายต้องรองน้ำก่อน วันนี้ฉันตื่นสายเลยลืม
ไม้งั้นนายทำความสะอาดแรงด่วนไปก่อนแล้วกัน” เสียงไปลี้ลอยมาจากนอก
ห้องน้ำ

ห้องน้ำค่อนข้างกว้าง ปริบทาเดียวลู่อ้าวก็เห็นอ่างอาบน้ำที่สร้างมาให้
ผู้ใหญ่สองคนนอนแช่ได้สบาย ซึ่งพบไม่บ่อยนักในจักรวรรดิที่มีความก้าวหน้า
ทางเทคโนโลยีอย่างในปัจจุบันนี้ เพราะห้องทำความสะอาดแบบเร่งด่วน
ใช้เวลาเพียงสามนาที ทั้งตัวก็สะอาดเอี่ยมอ่องแล้ว คนส่วนใหญ่จึงเลือกวิธี
ที่รวดเร็วกว่า

ลู่อ้าวถอดเสื้อไปยืนในห้องทำความสะอาดแบบเร่งด่วน พลังคิดถึง
ขาข้างซ้ายของไปลี้ไปด้วย บาดแผลฉกรรจ์ขนาดนั้น มีน่าละ ตอนนั้นถึง
ได้ถอนตัวออกจากกองทัพนั่น คนที่ไม่รู้เรื่องราวยังไปขุดคุ้ยข้อมูลส่วนตัว
ของไปลี้ออกมาตีแผ่สู่สาธารณะ ยิ่งซ้ำเติมรอยแผลของเขาเข้าไปอีก

คิดถึงตรงนี้ ลู่อ้าวก็นึกถึงบาดแผลที่ตนได้รับจากสงครามบุกเบิก
ดาวร้างเมื่อไม่นานมานี้ ไปลี้ที่เสียขาไปข้างหนึ่งยังถูกซ้ำเติมมาถึงปัจจุบัน
ไม่รู้ว่ถ้าอาการบาดเจ็บของเขาแพร่ออกไป จะมีคนซุบซิบนินทาเรื่องนั้นกัน
สนุกปากสักแค่ไหน

ลู่อ้าวยกมือลูบหน้าท้องของตนโดยไม่รู้ตัวแล้วแค้นยี้ม

เขาเพิ่งนึกขึ้นได้เดี๋ยวนี้เอง ว่าเมื่อคืนไปลี้ น่าจะอ่านรายงานผลตรวจ
สุขภาพของเขาไปแล้ว แต่วันนี้กลับไม่พูดอะไรเลย

ไปลี้ใช้ผ้าขนหนูที่หุ่นยนต์พ่อบ้านส่งให้เช็ดเหงื่อบนศีรษะ เขานั่งลงบน
โซฟาแล้วเปิดเทอร์มินัลของตนขึ้น หลังตอบเรื่องงานสองสามเรื่องด้วยความ
รวดเร็ว ก็เปิดรายงานผลตรวจสุขภาพที่ลู่อ้าวส่งให้เขาเมื่อคืนอีกครั้ง

บอกว่าเป็นรายงานผลตรวจสุขภาพ แต่ที่จริงแล้วเป็นการตรวจร่างกาย
แบบครบวงจรหลังศึกสงครามของลู่อ้าว ไปลี้่านรายงานฉบับนี้โดยละเอียด

อีกรอบ ในรายงานระบุว่าอวัยวะภายในของลูจ้าวได้รับบาดเจ็บหลายแห่ง เนื่องจากสัมผัสกับสารกัมมันตภาพรังสีไม่ทราบชื่อที่ดาวร้าง จึงมีความเป็นไปได้มากที่จะไม่สามารถให้กำเนิดบุตรได้

วิธีการรักษายังอยู่ในระหว่างการวิจัย

ไปสี่ปีรายงานแล้วเอนตัวนอนแผ่ลงบนโซฟาอ่อนนุ่ม เขานวดขมับตัวเองพลางพึมพำเบาๆ “ในต้นฉบับก็เขียนไว้แบบนี้แหละ บ้านา”

ตั้งแต่วันแรกที่ไปสี่ลืมตาร้องอุแว่วๆ ในชาตินี้ เขาก็รู้แล้วว่าตัวเองเกิดมาผิดที่ผิดทาง

โลกใบนี้ไม่ว่าจะในแง่ของฉากหรือตัวละคร ล้วนเหมือนนิยายอีโรติกเล่มที่เขาอ่านเมื่อชาติที่แล้วทุกประการ

ในนิยายเรื่องอัลฟาอันดับหนึ่งแห่งอินเทอร์เน็ตสตาร์ ตัวละครเอกเป็นอัลฟาเพศชาย แรกเริ่มเดิมทีพลังจิตค่อนข้างอ่อนแอ โดนดูถูกจากคนอื่น ๆ ในแวดวงสังคมชั้นสูงมาตั้งแต่เล็ก แถมยังถูกนำไปเปรียบเทียบกับพี่ชายต่างสกุลซึ่งแข็งแกร่งเป็นพิเศษ ทั้งที่เป็นอัลฟาเหมือนกัน แต่ด้วยโชคชะตาและความบังเอิญ พลังจิตของตัวละครเอกกลับพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจนค่อยๆ ลืมตาอำปากในกองทัพ แต่อุบัติเหตุก็เกิดขึ้นในตอนนั้นเอง ยานรบที่ตัวละครเอกโดยสารเผชิญหน้ากับสลัดอวกาศระหว่างลาดตระเวนทางไกล เมื่อสองฝ่ายสู้รบกัน ยานรบก็ถูกโจมตีจนร่วง และถูกบีบให้ต้องเทียบท่าที่ดาวร้างไกลโพ้นดวงหนึ่ง ซึ่งจักรวรรดิไม่เคยค้นพบมาก่อน

เพื่อกลับจากดาวร้าง ตัวละครเอกจึงเริ่มค่อยๆ ออกเดินทางไกล พลังจิตก็แข็งแกร่งขึ้นเรื่อย ๆ เหมือนใช้สูตรโกง โอเมก้าจำนวนมากยอมศิโรราบแก่เขา เผ่าพันธุ์ต่าง ๆ บนดาวเคราะห์มากมายยอมเป็นคู่นอน ชีวิตอีโรติกของตัวละครจึงเปิดฉากขึ้นนับแต่นั้นมา

ส่วนลูจ้าวก็เป็นหนึ่งในฮาเร็มของตัวละครเอกเช่นกัน ตามเนื้อเรื่องเนื่องจากคนรุ่นพ่อของลูจ้าวมีบุญคุณกับครอบครัวของตัวละคร ลูจ้าวจึงเซ็นสัญญาหมั้นหมายกับอีกฝ่ายไว้ตั้งแต่เด็ก เพียงแต่ติดที่พื้นเพครอบครัวของลูจ้าวต่ำต้อยเกินไป อีกทั้งตอนเด็กๆ ลูจ้าวยังอาศัยอยู่ที่ดาวเคราะห์

บริวาร ไม่ได้ติดต่องามาหาสู่กับตัวละครเอกเท่าไร การหมั้นหมายนี้จึงถูกเก็บงำเป็นความลับ

ระหว่างที่ตัวละครเอกกระหกระเห่ร่อนอยู่ในดาวร้างอย่างไม่ทราบชะตากรรม ลู่จ้าวก็ได้เลื่อนขั้นให้ปฏิบัติหน้าที่สำคัญในกองทัพด้วยความสามารถของตัวเอง ด้วยเหตุนี้ตระกูลของตัวละครเอกจึงไม่ถอนหมั้นเสียที่เสียตายที่ไม่นานหลังจากนั้นร่างกายของลู่จ้าวก็ได้รับความบอบช้ำจากสงครามตระกูลของตัวละครเอกจึงยกเลิกการหมั้นในทันที

ลู่จ้าวอายุถึงวัยที่ต้องแต่งงานแล้ว ทันที้ที่การหมั้นหมายเป็นโมฆะ เขาก็ถูกบังคับให้แต่งงานกับอัลฟาที่ระบบเอไอของจักรวรรดิจับคู่ให้

ในนิยายต้นฉบับบรรยายช่วงนี้ไว้มาก บอกแล้วว่าทันที้ที่ตัวละครเอกกลับถึงจักรวรรดิก็พบว่าคู่หมั้นเดิมของตนได้แต่งงานกับพี่ชายต่างสกุลที่ได้รับบาดเจ็บจากสงครามจนขาขยับไปแล้ว เขาบุกไปที่บ้านของพี่ชายที่ถอนตัวออกจากวงการทหารไปแล้วเพื่อสอบถามด้วยความโกรธเกรี้ยว ก่อนจะได้พบกับลู่จ้าวอีกครั้งก็ตอนนั่นเอง

แฟนนิยายจำนวนมากชื่นชอบลู่จ้าวในฐานะหนึ่งในฮาเร็มของพระเอก ลู่จ้าวในนิยายเป็นโอเมก้าที่แข็งแกร่งและรักอิสระ ทั้งยังเย็นชาและหึงผยองอาศัยความสามารถขยี้อัลฟาจำนวนมากในกองทัพ จึงแตกต่างจากคนอื่นๆ ในฮาเร็ม ลู่จ้าวมีรูปร่างที่แข็งแรงปราดเปรียว รวมถึงมีเครื่องหน้าหล่อเหลา โอเมก้าที่แข็งแกร่งเช่นนี้ ตัวละครเอกย่อมตกหลุมรัก สุดท้ายก็ตามติดจนลู่จ้าวยอมหย่ากับคู่สมรส และกลายเป็นหนึ่งในคนรักของตัวละครเอกไปในที่สุด ทั้งยังให้ความช่วยเหลือจนอีกฝ่ายก้าวหน้าในกองทัพ

ตอนไปสี่อ่านนิยาย เขาคิดว่าที่ลู่จ้าวตัดสินใจแบบนี้ อาจเพราะระหว่างสู้รบสมองกระหกระเห่ร่อนจนเสียหายก็เป็นได้ ไปสี่เป็นหนึ่งในนักอ่านที่ชื่นชอบตัวละครนี้ เขาชื่นชมนิสัยที่รักอิสระของลู่จ้าว แต่ไม่nikเลยว่าเป็นเรื่องราวในช่วงหลัง จุดเด่นพวกนี้จะกลายเป็นเพียงฉากหลังเพื่อขับเน้นพลังความเจ้าชู้ของตัวละครเอกไปเสียได้

ส่วนไปสี่ก็คือพี่ชายขาขยับต่างสกุลของตัวละครเอกนั่นเอง

กว่าไปลีจะตระหนกได้ว่าตนกลับชาติมาเกิดเป็นตัวละครขยะประเภทไหน เขาก็โตะจนสุนัขเลียตูดไม่ถึงเสียแล้ว พอคิดถึงโครงเรื่องที่กำลังดำเนินไป ไปลีก็ได้แต่คับแค้นใจอยู่คนเดียว

เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ตนเดินไปติดกับตามนินยา ไปลีจึงฝึกฝนตัวเองสุดชีวิต ทำตัวให้หัวท้าวเก้งก้างยิ่งกว่านินยาต้นฉบับตั้งแต่เมื่อหลายปีก่อน เขาถึงขนาดเข้าร่วมหน่วยรบที่หนึ่งตั้งแต่อายุน้อย จนแคล้วคลาดชะตากรรมที่ต้องได้รับบาดเจ็บตามโครงเรื่องเดิมไปแล้ว เมื่อเห็นว่าตัวเองเปลี่ยนโชคชะตาได้จริงก็โล่งอกไปเปละหนึ่ง

นึกไม่ถึงว่าไม่นานหลังจากนั้น ในสงครามเมคาครั้งหนึ่ง เขาจะได้รับบาดเจ็บสาหัสที่ขาซ้าย จนบังคับหุ่นรบเมคาไม่ได้อีกเลยเหมือนในนินยา

ไปลีทุ่มเวลาและพลังกำลังไปมากมาย แต่ทำได้เพียงยึดชะตากรรมตามโครงเรื่องของตนออกไปได้เพียงไม่กี่เดือนเท่านั้น

ผ่านมาหลายปีแล้ว ทว่าเมื่อคิดถึงเรื่องพวกนี้ ความล้มเหลวก็ยังทำให้เขารู้สึกอึดอัดจนหายใจไม่ออกอยู่ดี

“นายไม่อาบน้ำเหรอ” เสียงของลูจ้าวขัดจังหวะการทวนระลึกถึงความหลังของไปลี “นายดูไม่ค่อยสบายนะ”

ไปลีลื้มตาขึ้น ไม่รู้ว่าลูจ้าวอาบน้ำเสร็จตั้งแต่เมื่อไร อีกฝ่ายเปลี่ยนมาสวมชุดล่าลองที่ไปลีเตรียมไว้ให้แล้ว ลูจ้าวยืนอยู่ข้างหน้าต่างสูงพลางมองมาที่เขา ในมือถือสารอาหารเหลวสูตรทดแทนที่ดื่มไปแล้วครึ่งหนึ่ง ไปลียกมือขึ้นอุบหน้าก่อนตอบ “ฉันไม่เป็นไร แค่เมื่อคืนเล่นเกมจนดึกนะ”

ลูจ้าวพยักหน้า แล้วมองออกไปนอกหน้าต่างต่อ

ชั้นที่ห้องนี้อยู่สูงพอจะมองเห็นถนนและอาคารอยู่ได้เท่า เขตเมืองหลักได้รับการวางผังไว้อย่างสวยงามอลังการ ผู้อยู่อาศัยกว่าครึ่งล้วนเป็นผู้ดีมีตระกูลหรือไม่ก็เจ้าหน้าที่ทางการทหาร จึงเห็นรถไฮเวอร์คาร์ระดับไฮเอนด์รุ่นล่าสุดวิ่งขวักไขว่ไปมาอยู่บนเลนถนนกึ่งโปร่งแสงที่ลอยอยู่กลางอากาศในเมือง ไม่ไกลจากจุดนี้คือ ‘บลูแซฟไฟร์ทาวเวอร์’ อาคารชื่อดังของจักรวรรดิที่นั่นเป็นสำนักงานของข้าราชการระดับสูง จึงมีคนสวมสุทท์กับรองเท้าหนังหรือติดตราแสดงยศทหารเดินเข้าออกกันขวักไขว่

“ดูท่านายจะชอบที่นี่มากนะ” ไม่นานไปลีก็ออกจากห้องน้ำ เขาชี้เกียจใส่รองเท้า จึงเดินเท้าเปล่าไปหยิบสารอาหารเหลวแล้วเดินไปที่ริมหน้าต่างบ้าง โดยมีหุ่นยนต์พอบ้านรีบเช็ดทำความสะอาดบนน้ำที่เขาทิ้งไว้ตามทางไปด้วย “เมื่อวานนายก็มองจากตรงนี้ชะนานเลย”

ลูจ้าวคิดอยู่พักหนึ่ง “ไม่ถึงกับชอบ ฉันแค่ไม่เคยมองลงไปทิศตเมืองหลักแบบสบายๆ แต่เข้าตรูแบบนี้มาก่อน”

“ฉันเห็นจนเบื่อจะแย่” ไปลีดื่มสารอาหารเหลวหมดในสองสามอีก “ฉันโตมาในเขตเมืองหลัก ก่อนตาเฒ่าที่บ้านจะตายก็เคยพาฉันขึ้นไปชั้นบนสุดของบลูแซฟไฟร์อยู่สองสามหน มองลงจากตรงนั้น คนข้างล่างตัวเล็กจ้อยจนไม่น่าสนใจสักนิด”

ลูจ้าวรู้ว่าไปลีพูดถึงประมุขคนก่อนของตระกูลไป ชื่อเสียงของผู้เฒ่าไปเป็นที่เลื่องลือในกองทัพ จนทุกวันนี้ผู้คนที่พูดถึงก็ยังรู้สึกเคารพเลื่อมใส

เสียดายที่แต่เรื่องทายาทสืบสกุลไม่เป็นอย่างใจหวังนัก เขามีบุตรสาวโอเมก้าเพียงคนเดียวที่แต่งออกไปกับตระกูลถึง เนื่องจากระบบกฎหมายของชนชั้นสูงในจักรวรรดิกำหนดให้อัลฟาเท่านั้นที่มีสิทธิ์สืบทอดกิจการของครอบครัว ผู้เฒ่าไปจึงต้องร้องขอให้อัลฟาคนแรกที่บุตรสาวให้กำเนิดใช้นามสกุลไป เพื่อจะได้สืบทอดธุรกิจของครอบครัว รวมถึงสืบทอดความเจริญรุ่งเรืองที่ยิ่งใหญ่ของตระกูลให้ไปถึงรุ่นต่อไป

และคุณหนูไปก็ไม่ได้ทรยศต่อยีนเด่นของตระกูลไปจริง ๆ เด็กคนแรกที่คลอดออกมาเป็นอัลฟาชั้นสูงเพียงไม่กี่คนที่แบ่งจำแนกเพศรองได้ตั้งแต่วัยแรกเกิด เกิดได้ไม่กี่วันก็ยืนยันเพศรองได้แล้ว ผู้เฒ่าไปจึงพาตัวเขาไปทันที

เด็กที่ถูกเปลี่ยนนามสกุลแล้วอุ่มไปเลี้ยงดูที่ตระกูลไปจนเติบโตใหญ่ก็คือไปสินั่นเอง

ความคิดเหล่านี้แวบเข้ามาในหัวลูจ้าว เขาไม่เคยบอกไปลีว่าตนเคยมีสัญญาหมั้นหมายมาก่อน และไม่รู้ด้วยว่าไปลีรู้เรื่องเหล่านั้นอยู่แล้วหรือไม่ เขาจับสารอาหารเหลวช้า ๆ อีกหนึ่ง ก่อนจะบอก “ดาวบวิวารที่ฉันโตมาไม่เจริญเลย ครั้งสุดท้ายที่ฉันมองลงไปเห็นมัน คือตอนนั่งอยู่บนยานเหาะในวันที่มุ่งหน้ามาที่ดาวหลักเพื่อเกณฑ์ทหาร”

ไป्लीหันกลับไปบอกอีกฝ่าย ดวงตาก็ม่อมนโยนเป็นประกายวิบวับ
“เป็นยังงี้บ้าง เล็กจนน่าเบื่อเลยใช่ไหม”

ลูจ้าวถูกรอยยิ้มในดวงตาคู่นั้นชักจูงจนมุมปากผ่อนคลายลง “อืม
น่าเบื่อจริงๆ นั่นแหละ”

ไป्लीไม่ได้สืบสาวว่าดาวบริวารที่ลูจ้าวเติบโตมาเป็นอย่างไรรูจ้าวเอง
ก็ไม่ได้บอกรายละเอียดว่าบ้านเกิดที่รันทดแค่ไหน ทั้งยังซุกซมไปด้วย
อาชญากรรมและผู้ลี้ภัยจากอวกาศ

หุ่นยนต์พ่อบ้านจัดการคราบน้ำบนพื้นจนสะอาดเอี่ยม แต่พอไป्लीโยน
ขวดสารอาหารเหลวเปล่าๆ ในมือออกไป หุ่นยนต์พ่อบ้านก็รีบเคลื่อนตัวกุกกัก
ไปกับพื้น พลางยื่นแขนสั้นๆ สองข้างออกจากร่างกลมบ็อก เพื่อคว้าขวด
อย่างแม่นยำก่อนที่มันจะตกถึงพื้น

หุ่นยนต์พ่อบ้านส่งเสียงกระเจ้ากระงออย่างน่าหมั่นไส้ “นายท่าน
ใจร้าย~ แกล้งเค้าแบบนี้ได้ไง~”

ลูจ้าว “...”

ไป्लीหัวเราะจนแทบบ้า

ลูจ้าวนึกสงสัย “ที่หอพักก็มีหุ่นยนต์พ่อบ้านเหมือนกัน แต่ไม่มี
รุ่นแบบนี้”

“บริษัทที่ฉันลงทุนด้วยบริษัทหนึ่งวิจัยเกี่ยวกับด้านนี้ มันเป็นหุ่นยนต์
ที่ฉันสั่งทำเป็นพิเศษนะ” ไป्लीอดขำไม่ได้ “ดอกไม้นี้สด นายชอบรุ่นไหนละ
ไว้ฉันจะสั่งทำให้นายเอากลับไปใช้ที่หอพักตัว”

ลูจ้าวครุ่นคิด ไม่รู้ว่าบริษัทโซครายที่ไหนมาเจอนักลงทุนแบบไป्ली
เสียได้ ยังไม่ทันตอบ เทอร์มินัลของลูจ้าวก็ดังขึ้น

ทันทีที่กดรับสาย เสียงฮ้วนก็ลอยมาทันที “พลตรี ผมถึงแล้วครับ”

“ฉันจะลงไปเดี๋ยวนี้” ลูจ้าวดื่มสารอาหารเหลวอีกสุดท้ายจนหมด แล้ว
ก็เห็นหุ่นยนต์พ่อบ้านกระโจนกุกกักเข้ามา พยายามชูแขนสั้นๆ เต็มที่ หมายถึง
จะรับขวดเปล่าในมือเขา

มุมปากลูจ้าวกระตุกหนหนึ่ง ก่อนจะวางขวดเปล่าลงบนมือเล็กป้อม
เบาๆ สงสัยหุ่นยนต์พ่อบ้านคงโดนไป्लीทรมานมานาน เมื่อได้รับขยะไปดี ๆ

เป็นครั้งแรก ผ่านไปหลายวินาทีถึงเพิ่งจะรู้ตัว แล้วค่อยแปลงเสียงกรี๊ดร้องออกมาเบาๆ ด้วยความดีใจ ทั้งยังเอ่ยว่า “คุณเป็นคนดีจัง” พลังประคองขาดเปล่าไปทิ้งให้

ไป्लीหัวเราะอีกครั้ง ลูจ้าวมองอีกฝ่ายอย่างระอา

“ดอกไม้สด คุณเป็นคนดีจัง” ไป्लीพูดเลียนเสียงของหุ่นยนต์พ่อบ้านแล้วยังขยิบตาพร้อมส่งยิ้มให้ลูจ้าว “นายจะไปข้างนอกหรือ”

ลูจ้าวพยักหน้า “ไปกองทัพ” เขาเว้นช่วง อดมองไป्लीอีกหนไม่ได้

ก่อนที่ทั้งสองจะแต่งงานกัน ลูจ้าวกับไป्लीพบหน้ากันเพียงหนเดียว ครั้งนั้นพวกเขาได้พูดคุยตกลงเงื่อนไขบางประการ ลูจ้าวเสนอไปว่าเขาจะทำงานต่อหลังจากแต่งงาน ตอนนั้นไป्लीก็ตอบตกลงโดยไม่เสียเวลาคิดลิกนิต ทำเอาทหารที่ทำหน้าที่เป็นคนกลางอ้าปากค้างจนแทบหุบปากไม่ลง

ถึงอย่างไรก็ตามธรรมเนียมเดิมของจักรวรรดิ เมื่อโอเมก้าแต่งงานแล้วก็ต้องลาออกเพื่อกลับบ้านไปเตรียมตัวมีบุตร อัลฟ่าต่างหากที่เป็นกำลังหลักของสังคมนี้

“ได้ ผาซกฮั้วฉุนให้ฉันสักยกนะ” ไป्लीนั่งบนโซฟา เริ่มจัดการข้อมูลบนเทอร์มินัล

ลูจ้าวเดินไปถึงประตูแล้ว เมื่อได้ยินประโยคดังกล่าวก็ชะงัก “ทำไมต้องชกเขา”

“เมื่อคืนว่างๆ ไม่มีอะไรทำ เลยเล่น ส.จ. กัน เขาแอดฉันผ่านคอนแทกต์มา ตอนแรกว่าจะเล่นกับฉันสักสองสามตา ตอนหลังพอเห็นผลคะแนนของฉันแล้ว เลยมาให้ฉันแบกซะงั้น ให้ตายเถอะ เกือบทำฉันหลุดออกจากสองร้อยอันดับแรกนะ” ไป्लीบ่นกระปอดกระแปด “เดี๋ยวนี้ทำไมกองทัพถึงรับคนไว้ทุกประเภทเลยนะ ทำเอาฉันโมโหจนนอนไม่หลับทั้งคืนเลย”

ส.จ.เป็นชื่อย่อของเกมสงครามอวกาศจำลองที่ไป्लीเล่นเมื่อวาน ถึงแม้จะเป็นเกมเก่าแก่ แต่เนื่องจากผู้ผลิตมีเซนส์ดีและยังดำเนินงานอย่างขี้มวดทุกวันนี่จึงยังเป็นเกมโปรดของผู้เล่นในจักรวรรดิที่ชื่นชอบเกมประเภทนี้ จนมีฐานผู้เล่นขนาดใหญ่และมั่นคง

ลู่อ้าวหัวเราะโดยไม่ได้บอกว่าจะชกให้หรือไม่ แต่ก็เดินออกไปด้วยจิตใจที่แจ่มใสทีเดียว

ไปนอนบนโซฟาอีกครั้งหลังลู่อ้าวออกไปแล้ว ปากก็พิมพ์ว่า “เฮ้อ ตัวจริงได้อารมณ์กว่าในนิยายเยอะเลย”

ฮั่วฉุนนั่งรออยู่ในรถไฮเวอร์คาร์ที่ได้ตึก เฮอร์มินัลภายในรถเป็นระบบที่ใช้ในกลุ่มทหาร จึงเชื่อมต่อกับระบบเอไอของจักรวรรดิ มันกำลังฉายประกาศแจ้งเตือนภายในกองทัพสองสามเรื่อง

ลู่อ้าวเปิดประตูรถแล้วขึ้นไปนั่งข้างคนขับ ฮั่วฉุนกดลดเสียงประกาศลงแล้วเอ่ยทักทายทันที “พลตรี”

“อืม ไปกันเถอะ” ลู่อ้าวพยักหน้ารับพลางโยนสารอาหารเหลวสูตรทดแทนไปให้ฮั่วฉุน “ยังไม่ได้กินอะไรเลยสินะ”

ใบหน้าฮั่วฉุนยังหลงเหลือความง่วงงุน ผู้ช่วยคนนี้ได้ไปเสียทุกเรื่องเว้นแต่ชอบนอนตื่นสาย เป็นเบต้าที่นอนเก่งยิ่งกว่าโอมเก้ออย่างลู่อ้าวเสียอีก จึงลุกจากเตียงในนาที่สุดท้ายทุกทีจนกินมื้อเช้าไม่ทันเป็นปกติ แลมยังลืมหกสารอาหารเหลวมาด้วยอยู่เรื่อย

“ขอบคุณครับ พลตรี” ฮั่วฉุนเองก็ไม่เกรงใจ เขายืมพลางบิดเกลียวคลายผนึกสารอาหารเหลว ระหว่างนั้นสายตาก็พิจารณาลู่อ้าวจากบนลงล่างอยู่ตลอด

สีหน้าลู่อ้าวเรียบเฉยเหมือนเคย เห็นฮั่วฉุนเอาแต่มองตัวเองจึงถามขึ้น “มองอะไร”

“เอ่อ...ไม่มีอะไรครับ” ฮั่วฉุนถอนสายตากลับไปด้วยความกระอัก-กระอ่วน เขาพยายามห้ามปากแล้ว แต่ก็ทนไม่ไหว จนต้องถามด้วยความเป็นห่วงไป “พลตรี คุณกับคุณไปอยู่ด้วยกันแล้วเป็นยังไงบ้างครับ” ถ้าเขาทำตัวไม่ดี ผมจะเรียกคนให้ขึ้นไปทุบกะโหลกเขาเดี๋ยวนี้แหละ

ไม่แปลกที่ฮั่วฉุนจะว่าุ่นใจ จริงๆ แล้วเมื่อคืนก่อนนอน ฮั่วฉุนเหลือบดูเกมสงครามอวกาศจำลองแวบหนึ่ง เมื่อเห็นระบบแสดงไอคิวว่าเพื่อนในคอนแทกต์ที่ไม่คาดฝันกำลังออนไลน์อยู่ เขาก็ต้องตกใจ เพราะ

คุณชายใหญ่ตระกูลไปแอบเล่นเกมตั้งแต่คืนวันแต่งงานทีเดียว

เรื่องนี้ทำให้ฮั่วฉุนจินตนาการไปถึงฉากดราม่าที่คู่รักไม่ลงรอยกันตั้งแต่คืนวันเข้าหอ เขาจึงชวนไปเล่นเกมเป็นการหยั่งเชิง เล่นเกมไปด้วยพลางเลียบๆ เคียงๆ ถามไปด้วย เขาเล่นเกมไม่เป็นลับประดออยู่แล้ว แถมถามอะไรไปก็ไม่ได้ความกลับมา

แต่ดูจากคำตอบไปสื่ก็ไม่เหมือนมีเรื่องทะเลาะอะไรกับลู่อ้าว ผู้ช่วยฮั่วจิงวางใจลงได้บ้าง ก่อนจะโดนเกมเบี่ยงเบนความสนใจจนลืมเรื่องที่กังวลไปเสียสนิท

ในแง่ของเทคนิคการต่อสู้ ฮั่วฉุนไม่หวังว่าลู่อ้าวจะเอาชนะไปสื่ไม่ได้สักนิด แต่ลักษณะทางกายภาพของโอเม่ก็ถูกกำหนดไว้ให้ถูกอัลฟาดซี่ได้ง่าย หากอัลฟาล่อยไฟโรโมนจำนวนมาก ประกอบกับใช้พลังจิตกดดันอย่างรุนแรง โอเม่ก็ย่อมยอมศิโรราบไปตามธรรมชาติ

ด้วยเหตุนี้เมื่อตื่นขึ้นมา ฮั่วฉุนจึงกลับไปคิดวนเวียนเรื่อง ‘เล่นเกมในคืนเข้าหอเพราะความสัมพันธ์ไม่ลงรอยกัน’ อีกครั้ง ซึ่งถ้าเกิดว่าเป็นเช่นนั้นจริง เขาก็อดเป็นห่วงชีวิตหลังจากนี้ของลู่อ้าวไม่ได้เลย

ลู่อ้าวไม่รู้จะตอบอย่างไร จะบอกว่าเขากับไปสื่เป็นคู่รักปลอมๆ และเขายังสะอาดบริสุทธิ์อยู่ก็ไม่ได้ หลังจากครุ่นคิดอยู่พักหนึ่งจึงตอบไปว่า “เขาเป็นคนน่าสนใจดี”

ฮั่วฉุนโล่งอกไปเปลาะหนึ่ง ความประทับใจแรกที่เขามีต่อไปสื่ไม่เลวเลย ถึงแม้จะรู้สึกจะไปสื่ไม่คู่ควรกับพลตรีลู่อ้าวอยู่บ้าง แต่ทำที่ที่อีกฝ่ายมีต่อลู่อ้าวกลับทำให้ฮั่วฉุนวางใจพอสมควร “งั้นก็ดีครับ”

“เมื่อคืนนายเล่นเกมกับเขาเหรอ” ลู่อ้าวถาม

ฮั่วฉุนตื่นเต็มตาทันที “พูดถึงเรื่องนี้ผมต้องชมเขาสักหน่อย พลตรีคุณอย่ามองว่าไปสื่นิสัยอย่างนั้นอย่างนี้เลยนะครับ เขาเล่นส.จ.โคตรเก่งเลย ตอนแรกผมกะจะระบายความหงุดหงิดแทนคุณสักหน่อย เลยแอดบัณชีส.จ.ของเขาไป คิดจะทุบเขาสักยก ไม่นึกเลยว่าเขาจะเป็นบ๊ิกบอสของเซตดาวหลักชะนี โห เมื่อวานพาผมขี้ไปหลายแมตช์เลย นี่มันเซตดาวหลักเชียวนะครับ คุณรู้ไหมว่ามีปรมาจารย์อยู่กี่คน! เขาแบกผม! บดขยี้ศัตรู!

เขาโคตรเก่งเลย!”

ลู่อ้าวดบ “อีม” ไปคำเดียว “เมื่อกั้ตอนลงมา เขาให้ฉันฝากของมาให้นายด้วย”

“อะไรครับ”

ลู่อ้าวดบท้ายทอยอ้วฉุนไปหนึ่งฉาด “ขอบคุณนายที่ทำให้เขาเกือบหลุดออกจากสองร้อยอันดับแรก”

อ้วฉุน “...” ไปสี่ นายมันไ้คนชั่ว

จากนั้นลู่อ้าวกั้ตบท้ายทอยเขาเข้าให้อีกฉาด

อ้วฉุนโดนตบจนมึน “คราวนี้เรื่องอะไรอีกล่ะครับ!”

ลู่อ้าวดบเรียบๆ “คราวนี้ฉันเป็นคนตบ โทษฐานทำขายขี้หน้า”

อ้วฉุน “...” ชั่วช้ากันทั้งบ้านนั่นละ

อ้วฉุนดื่มสารอาหารเหลวรวดเร็วหมดด้วยความกระพืดกระเฟียดรสชาติที่คุ้นเคยกระจายไปทั่วโพรงปาก ก่อนจะทำปากแฉับๆ “ดื่มไ้วันนี้เลยนชะมัดยาด ผมหวังว่างานเลี้ยงรวมพลของกองทัพเดื่อนี้จะมีอาหารมื่อใหญ่ให้กินนะครับ อย่างสัตว์ประหลาดเปลือกปูของดาวแบล็ก หรือไม้กินการะจอรสผลไม้อของดาว B06 อะไรแบบนั้น”

“กินอีมท้องก็พอนา” ลู่อ้าวไม่สนใจคำบ่นพิมพ์ของอีกฝ่าย เพียงหยิบเทอร์มินัลของตนขึ้นมา ทำใจให้สงบ แล้วเริ่ม่วนอยู่กับการจัดการเอกสารสำคัญ

รอบอุ้งจ้าว ออกไปได้ประมาณสิบนาที ไปลี้จิ้งค่อยตะเกียกตะกาย
ขึ้นจากโซฟา หุ่นยนต์พ่อบ้านเคลื่อนร่างกลมบ๊องมาเพื่อย่นรองเท้าแตะให้เขา
แต่ไปลี้ไม่ใส่ แล้วเดินเท้าเปล่าไปที่ห้องครัว

ตอนนี้หน้าบ่นตัวแห้งแล้ว ในที่สุดหุ่นยนต์พ่อบ้านก็ได้พักบ้าง ไม่ต้อง
คอยไล่เช็ดพื้นตามหลังไปลี้อีก

ไปลี้เปิดตู้ควบคุมอุณหภูมิ หยิบสารอาหารเหลวสูตรซ่อมแซมร่างกาย
ออกมาหนึ่งขวด

ตลอดหลายปีนับตั้งแต่เขาของเขาได้รับบาดเจ็บ เขาดื่มสารอาหารเหลว
สูตรซ่อมแซมทุกวัน ช่วงสองสามปีแรก ไปลี้ยังต้องดื่มสารอาหารเหลวที่มี
ฤทธิ์ระงับอาการปวดควบคุมไปด้วย เนื่องจากเขามีอาการปวดขาตลอดทั้งวัน

ไม่กี่ปีมานี้ ไปลี้จึงเป็นหนึ่งในคนที่ใช้สารอาหารสูตรซ่อมแซม
หลากหลายยี่ห้อที่สุดในจักรวรรดิ เขาจับตามดูแล็บวิจัยสารอาหารทั่วทุกหนแห่ง
หากมีผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ได้รับการพัฒนาออกมา เขาก็จะซื้อมาลองทันที

เสียดายที่แต่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นยังใช้รักษาอาการบาดเจ็บของเขา
ไม่ได้ ทุกครั้งหลังจากทดสอบประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ แล้ว ไปลี้
ก็ต้องแบกรับความล้มเหลวและความรู้สึกผิดหวังซ้ำๆ

ตามเนื้อหาในนิยาย ‘โลก’ ในชาติก่อนของไปลี้ได้กลายเป็นประวัติ-
ศาสตร์อันไกลโพ้นของชาตินี้ไปแล้ว หลังเผชิญสงครามทำลายล้างระหว่าง
ดวงดาว โลกได้เลือนหายไปจากจักรวาลอันกว้างขวาง มนุษยชาติของจักรวรรดิ

ในขณะนี้มันเป็นเพียงทายาทของประชากรโลกเท่านั้น

เพื่อปรับตัวให้เข้ากับจักรวาลและสงคราม ในระหว่างที่ชาวโลกดั้งเดิมพัฒนาเทคโนโลยีต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ตัวของพวกเขาก็ค่อยๆ วิวัฒนาการไปด้วย ร่างกายแข็งแกร่งยิ่งขึ้น มีการแบ่งแยกเพศนอกเหนือจากเพศชายและเพศหญิง จนเกิดเป็นเพศรองสามเพศ ได้แก่ อัลฟา โอเมก้า และเบต้า เพื่อขยายพันธุ์ให้ลูกหลานแข็งแกร่งขึ้น แม้แต่อายุขัยก็ยืนยาวขึ้นด้วย ท้ายที่สุดมนุษย์ก็ตั้งรกรากในจักรวาลได้อย่างมั่นคง และกลายเป็นจักรวรรดิอย่างในทุกวันนี้

ปัจจุบันอายุขัยโดยเฉลี่ยของมนุษย์ในจักรวรรดิจึงสูงถึง 150 - 200 ปีแล้ว ประกอบกับเทคโนโลยีในทุกวันนี้ มนุษย์จึงใช้ชีวิตที่ยืนยาวได้อย่างเพลิดเพลิน

แต่สำหรับไปลี นับแต่วันที่เขาของเขาได้รับบาดเจ็บ ก็หมายความว่า เขาต้องลากขาอยู่ๆ ข้างนี้ไปเรื่อย ๆ ในระหว่างที่ทั้งตัวแทบจะแช่อยู่ในสารอาหารเหลวหนาหนืด ต้องฝ่าทนต่อความคาดหวังและความผิดหวังที่เกิดขึ้นวนเวียนซ้ำๆ ไม่รู้จบไปตลอดชีวิตอีกมากกว่าหนึ่งร้อยปี

ทุกครั้งที่เกิดถึงตรงนี้ ไปลีจะรู้สึกเหมือนหัวใจถูกบีบรัด ทุกนาทีและทุก ๆ วินาทีล้วนผ่านไปอย่างสุดแสนทรมาน

ไปลีใจลอยอยู่ไม่นานก็ถูกเสียงแจ๊สเตือนของเทอร์มินัลดังสติกลับมา เขาเชื่อมต่อกับแอปพลิเคชันสื่อสาร ก่อนที่เทอร์มินัลจะฉายภาพเสมือนของชายคนหนึ่งขึ้นกลางอากาศ

“ยินดีกับการแต่งงานด้วยนะ!” ชายคนนั้นตะโกนด้วยความตื่นเต้นพร้อมๆ กับที่มีพลูดขึ้นรอบๆ หนาซ่ายังมีเด็กเปลือยบันทึยติดปีกสองคนลอยลงมาเป่าทรัมเป็ต แล้วดึงแบนเนอร์ผืนหนึ่งออก ปรากฏข้อความตัวโตๆ หนึ่งบรรทัดว่า [ยินดีด้วยเถาแก่ ดีใจด้วยนะ ขอให้เถาเถียงเข้าเป่าหมดแม็กได้ลูกไม่มีพลาด]

ไปลีมองชายคนดังกล่าวด้วยรอยยิ้มอันมีเอกลักษณ์ของตน เสียง “แกร๊ก” ดังขึ้นขณะเขาบิดเกลียวเปิดขวดสารอาหารเหลวในมือ

ภาพฉากอันสวยงามตระการตาที่ฉายอยู่หายวับไปทันที ชายหนุ่ม

ในหน้าจอสี่เหลี่ยมรีบสำรวจสีหน้าไปสั้ด้วยความระมัดระวัง ก่อนจะแบมือ “ถ้าแก่ ผมแสดงความยินดีจากใจจริงเลยนะ”

ชายหนุ่มกล่าวพลางมองซ้ายมองขวา หวังค้นหาเบาะแสเท่าที่ขอบเขต การมองเห็นของเทอร์มินัลจะเอื้ออำนวย

“น้อยๆ หน่อย เขาไปแล้ว” ไปสั้เคาะขวดสารอาหารเหลวกับโต๊ะ

อีกฝ่ายเผยสีหน้าผิดหวังพร้อมกับเสียงเคาะขวดของไปสั้ในทันที ฟังนั้นอดตะโกนถามไม่ได้ “นายถูกเนตหัวทั้งตั้งตั้งแต่วันแรกหลังแต่งงาน จริงๆ ด้วย! เรื่องนี้ต้องกลายเป็นข่าวซุบซิบที่ทุกคนพูดถึงที่สุดของปีนี้ แน่ๆ!”

“ถึงฉันจะคิดว่าไม่จำเป็นต้องอธิบายชีวิตส่วนตัวให้นายฟัง แต่เพื่อ ชื่อเสียงของฉันกับพลตรัสจ้าว ฉันจะขอชี้แจงสักหน่อย” ไม่บ่อยนักที่ไปสั้ จะอธิบายอย่างอดทนโดยไม่กดตัดสายไปเสียก่อน “ลูจ้าวไปกองทัพ ฉัน ไม่ได้ถูกทั้ง แล้วก็ไม่ได้ถูกอัดด้วย ฉันรู้ว่าพวกนายเอาเรื่องที่ว่าฉันจะถูก ซ่อมในคืนวันแต่งงานหรือเปล่าไปพ่นกัน เสียเงินก้อนโตเลยสิ”

ชายหนุ่มอีกฝั่งกระดากอายเล็กน้อยที่ไปสั้รู้ทัน เขากระแอมแก้กั๊อ สองหน ก่อนจะไว้วายอีกครั้งอย่างไม่ยอมแพ้ “ก็ช่วยไม่ได้นี่ นั่นลูจ้าว เชียวนะ!”

ถ้อยคำนี้ แม้ประโยคหน้าหลังไม่สัมพันธ์กัน แต่ไปสั้เข้าใจความหมาย ของอีกฝ่ายดี

นั่นคืออินทรีแห่งจักรวรรดิที่บินฉวัดเฉวียนอยู่บนขอบฟ้าเขียวระ บุคคลซึ่งเป็นที่ชื่นชมของคนตั้งมากมาย ไม่นึกเลยว่าจะชนเข้ากับคอนกรีต ของตระกูลไปในชั่วข้ามคืน

ไปสั้ก็ขึ้นได้ว่าวันนี้ตัวเองยังไม่ได้ท่องเว็บบอร์ดของจักรวรรดิเลย เขาไม่รู้ด้วยว่าเมื่อวานฮั่วจุนไปอธิบายกับพวกนักข่าวที่ติดรออนอกงานแต่ง ถึงเรื่องที่เขากับลูจ้าวไม่โผล่หน้าออกไปว่าอย่างไรบ้าง และยังไม่ว่าหลังจาก พวกนักข่าวเผยแพร่ข่าวออกไปแล้ว เว็บบอร์ดบันเทิงของจักรวรรดิจะมี กระแสพูดคุยกั้กันไปมากแค่ไหน

นับตั้งแต่ไปสั้ถอนตัวออกจากกองทัพบาจนถึงวันนี้ เขาไม่ได้อยู่ใน

กระแสน้ำซบซิบมาเสียนาน ต้องขอบคุณลู่วิ่งที่พาให้เขาได้ขึ้นหาดหัวข่าว บ้านทั้งหลายต่อหลายครั้งเหมือนสมัยยังเป็นวัยรุ่นเล่นเพลสเจอร์ใจดีจริงๆ

ชายหนุ่มเห็นไปลีไม่พูดไม่จา จึงผ่นเสียงลงแล้วลอบไปว่า “แต่นายก็ไม่ต้องใส่ใจหรอก พลตรูลู่วิ่งเป็นคนดังของกองทัพก็เพราะอยู่ในวัยเฉิดฉาย นายอย่าน้อยอกน้อยใจไปละ ให้เขาออกไปทำงานสักสองปีแล้วค่อยกลับมาอยู่บ้านก็ยังไม่สาย อีกอย่างเขาก็เป็นโอเมก้าท้ายที่สุดแล้ว ก็อยู่ในหน่วยรบที่หนึ่งจนถึงวัยเกษียณเหมือนอัลฟาไม่ได้หรอก ยังไงก็ต้องกลับบ้านมาคลออัลฟาเลี้ยงโอเมก้าก่อนอยู่ดี”

ไปลีพลันได้สติจากความหลังและความสุขที่ตนเคยโดดเด่นเก่งกล้าในสมัยวัยรุ่น เขาเหลือบมองอีกฝ่ายพลางและะยิ้ม “ซิธู ในเมื่อนายเรียนเรื่องการวิจัยเมคา ก็ตั้งใจพัฒนาเมคาให้ดีไปเถอะ วันๆอย่ามัวสอดรู้สอดเห็นว่าโอเมก้าของฉันจะกลับบ้านเมื่อไหร่ มีลูกตอนไหนเลย”

ซิธูที่อุตส่าห์เค้นคำลอบใจออกมาถูกตอกกลับจนหน้าหงาย “โอเมก้าของนาย? หา? โอเมก้าของนาย! เขาคือโอเมก้าของทั้งจักรวรรดิต่างหาก แคตกเป็นกรรมสิทธิ์ของนายตามกฎหมายก็เท่านั้น! ออกไปข้างนอกนายก็ระวังตัวไว้ละ ฉันรู้สึกได้ว่านายจะต้องโดนขว้างหินใส่แน่ๆ”

ไปลีฟังคำว่า ‘กรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย’ แล้วรีนหูเหลือเกิน เขาเสยผมยุ่งๆ บนหน้าผากไปด้านหลัง “ฉันจะสนุกกับการเป็นศัตรูของประชาชนทุกคนให้เต็มที่แล้วกันนะ”

ท่าที่วางมาดแสนอวดดีทำเอาซิธูโมโหจนต้องทุบโต๊ะติดๆ กันหลายหน “ฉันอุตส่าห์เป็นห่วงที่นายโดนโจมตีหนักเพราะแต่งงาน ตั้งใจจะมาลอบขวญแต่เข้า ไม่นึกเลยว่าเดี๋ยวนายจะลอบยืมมาตลอดไริยางอาย น่ารังเกียจ แหะ”

ไปลียกมือขึ้นกุมอก “นายอิจฉาอีกสิ ตอนนี้นั้นสะใจซะมัด”

ซิธู “...” ต่อให้ฉันด่านายว่าไม่ใช่คน นายก็ยังจะเห่ารับสินะ

ซิธูรู้มานานแล้วว่าไปลีเป็นคนไม่มีมนุษยธรรมอะไรทั้งนั้น เขารู้จักไปลีมานาน ทั้งคู่เป็นนักเรียนทหารรุ่นเดียวกัน เพียงแต่ไปลีศึกษาเรื่องการสู้รบและปฏิบัติการเมคา ในขณะที่ซิธูศึกษาเรื่องการวิจัยพัฒนาเมคา

และอัจฉริยภาพด้านเอไอ

ซือเถ่งจึงรู้ว่าไปลี่ไม่มีความเป็นคนที่มาตั้งแต่สมัยเรียนแล้ว เพียงนึกไม่ถึงว่าตอนนี้อีกฝ่ายไม่แม้แต่จะเสแสร้งเกล้งทำเป็นคนเสียด้วยซ้ำ

“เชื่อเขาเลย ที่แรกฉันนึกว่านายจะโดนชาวสตาร์เน็ตด่าเป็นหมาจนน่าสงสาร ไม่นึกเลยว่าฉันจะเข้าใจผิดไปเอง” ซือเถ่งระอาใจเหลือเกิน “นายนี้มันหมาจริง ๆ ไม่จำเป็นต้องด่าเลย”

ไปลี่เลิกคิ้วพลางยิ้มให้อีกฝ่าย สีหน้ายังเต็มไปด้วยความลำพอง เฉพาะตัวอย่างที่แล่วมา รวากับคำสาปแช่งที่มีอยู่เกลื่อนอินเทอร์เน็ตทำอะไรเขาไม่ได้สักนิด

ถึงแม้ซือเถ่งจะนับถือไปลี่ แต่เขาเองก็เป็นอัลฟา จึงเชื่อว่าไม่เคยมีความคิดบางอย่างกับโอเมก้าอย่างลู่จ้าวมาก่อน แต่ถ้าจะให้เขาแต่งงานด้วย เขาก็คงไม่เต็มใจเท่าไร เพราะการแต่งงานกับลู่จ้าวเป็นเรื่องที่กดดันจิตใจเกินไป เขาทนรับแรงกดดันขนาดนั้นไม่ไหวหรอก

“ดูท่านายจะพอใจกับการแต่งงานมากนะ” ซือเถ่งปาก “คู่รักที่เอไอจับคู่ให้ส่วนใหญ่ไปกันไม่รอดตั้งแต่ช่วงแรก ๆ แต่ฉันว่านายดูจะไม่เป็นแบบนั้นสินะ นายเหมือนไม่ใช่แค่พอใจที่ได้แต่งงานกับลู่จ้าว แต่ดูพอใจแบบโคตร ๆ เลย”

ไปลี่ดื่มสารอาหารเหลวสูตรซ่อมแซมขวดที่เปิดผนึกแล้วจนหมดในรวดเดียว พลางใคร่ครวญว่าหากซือเถ่งรู้สถานการณ์เกี่ยวกับการแต่งงานระหว่างเขากับลู่จ้าวจริง ๆ อาจตกใจจนสะดุ้งโหยงขึ้นไปสูงสามฟุตเลยก็ได้

แต่ถ้าปล่อยให้ซือเถ่งรู้เขากับลู่จ้าวยังไม่เคยแม้แต่จะดมกลิ่นฟีโรโมนของกันและกัน มีหวังเขาต้องถูกฝ่ายนั้นหัวเราะเยาะเย้ยไปชั่วชีวิตอีกร้อยกว่าปีหลังจากนี้แน่ ๆ

ไปลี่คิดได้ในเสี้ยววินาทีที่กลิ่นสารอาหารเหลวลงท้อง ก่อนจะตอบกลับยิ้ม ๆ ว่า “ลู่จ้าวก็ดีนะ”

ถ้อยคำดังกล่าวทำเอาซือเถ่งทำตัวไม่ถูก เขาอ้าปากแล้วหุบ หุบแล้วอ้าซ้ำ ๆ อีก ๆ อีก ๆ จะพูดก็พูดไม่ออกอยู่นาน กว่าจะเค้นประโยคหนึ่ง

ออกมาได้ “นายต้องหลงจู๋เข้าแล้วแน่ๆ” *ไม่รู้ว่ไอเมก้ากับเบต้าที่แอบ
รักนายจะต้องใจสลายไปกี่คน*

ไปลี้ไม่ปฏิเสธ เพียงเบี่ยงประเด็น “นายติดต่อนั้นมาแต่เช้า เพียง
เพื่อจะถามถึงชีวิตแต่งงานของฉันทรีไง”

“ที่จริงฉันทรีจะบอกนายว่า ช่วงก่อนหน้านั้นฉันปรับเปลี่ยนข้อมูล แล้วก็
เปลี่ยนโหมดการเชื่อมต่อที่ใช้งานในแคปซูลจำลองแล้วต่างหาก” ซืออู
พยายามปรับน้ำเสียงให้จริงจังขึ้น “ว่าไง วันนี่ว่างไหม มาเข้าแคปซูลจำลอง
ที่ศูนย์วิจัยหน่อยสิ”

ไปลี้พยักหน้า เขาคุยเล่นกับซืออูอีกสองสามประโยคแล้วถึงตัดสาย

หลังสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนทหารของจักรวรรดิ ไปลี้ก็เข้ากองทัพบ
ส่วนซืออูเข้าสถาบันวิจัยของจักรวรรดิเพื่อพัฒนาหุ่นรบเมคา เนื่องจากทั้งคู่
สนิทกันตั้งแต่สมัยเรียน จึงยังติดต่อกันเรื่อยมา

หลายปีให้หลัง เนื่องจากแนวคิดของซืออูไม่สอดคล้องกับผู้บริหาร
ระดับสูงในสถาบันวิจัย พวกเขาจึงมีปัญหากัน จนซืออูถูกลดขั้นให้ไปอยู่
ตำแหน่งรองเกียณ ด้วยความโมโห เขาจึงลาออกจากสถาบันวิจัย แล้ว
หันมาทำงานในศูนย์วิจัยของเอกชนหลายแห่งแทน กระทั่งไปลี้เสนอเงินทุน
ให้เขาหลังปลดประจำการเพราะอาการบาดเจ็บที่ขา เขาจึงได้ก่อตั้งบริษัท
ของตนเองและสร้างศูนย์วิจัยแห่งนี้ขึ้นมา

สองสามปีมานี้ไปลี้ทุ่มเงินให้บริษัทวิจัยและพัฒนาของซืออูมาตลอด
ซืออูจึงเรียกไปลี้ว่าเถ้าแก่

ในตอนนั้นเอง หุ่นยนต์พ่อบ้านตัวกลมบ๊องก็หมუნเป็นวงกลมอยู่
ข้างเท้าไปลี้หลายต่อหลายรอบ ไปลี้จึงนึกขึ้นได้ว่าตัวเองยังถือขวดเปล่า
เอาไว้

เขายกมือขึ้นเตรียมจะขว้างขวดออกไปตามปกติ แต่กลับลดมือลง
แล้ววางขวดเปล่าลงบนมือหุ่นยนต์ที่ยื่นออกมาเหมือนที่ลู่อั่วทำ

ไปลี้ตบหัวกลมๆ ของหุ่นยนต์พ่อบ้าน “นี่ พูตว่า ‘คุณใจดีจัง’ ให้
ฉันฟังบ้างสิ”

หุ่นยนต์พ่อบ้านเอ่ยด้วยน้ำเสียงกระแจะกระงอด “อ๊อ้ย คนเลว~”

ก่อนจะกลิ้งหลุนๆ ไปไกล

ไปลีเดินไปเปลี่ยนเสื้อผ้า ระหว่างนั้นก็พิมพ์ด้วยความหงุดหงิดไปด้วย “ทำไมละ ตั้งแต่วันนั้น จันก็กลายเป็นคนไม่ดีไปแล้วนี่สิ”

คนมากมายตำเขาตั้งแต่ในเว็บบอร์ด ลามมาจนถึงบล็อกส่วนตัว เหมือนว่าเมื่อลูจ้าวแต่งงานกับไปลี ไปลีก็กลายเป็นศัตรูร่วมชาติของคนทั้งจักรวรรดิไปทันที

ดอกไม้สดผืนยัดลงในคอนกรีต แล้วคอนกรีตยีนดีที่ตัวเองเป็นคอนกรีตหรือไง

รถสปอร์ตไฮเวอร์คาร์คันที่ไปลีขับเป็นประจำจอดอยู่ในสถานที่จัดงานแต่งงาน เขาควบคุมเทอร์มินัลเพื่อเข้าสู่ระบบที่פקและการเดินทางส่วนตัว เพื่อให้ระบบของรถสปอร์ตคันดังกล่าวเปิดโหมดขับขี่ด้วยตัวเองกลับมายังที่פקอาศัย ส่วนตัวเขาเลือกใช้รถไฮเวอร์คาร์อีกคันที่ดูเรียบกว่าจากในโรงรถแทน

เมื่อเขานั่งอยู่บนที่นั่งคนขับแล้ว ระบบก็เชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายข้อมูลข่าวสารของจักรวรรดิโดยอัตโนมัติ และเริ่มออกอากาศข่าววันนี้

ชื่อของลูจ้าวถูกเอ่ยถึงอีกครั้งพร้อมกับชื่อของไปลี งานแต่งงานที่สิ้นสะเทือนไปครึ่งค่อนวงการทหารและสังคมชั้นสูงได้ดำเนินมาถึงบทสรุปแล้ว ผู้ประกาศข่าวของอิมพีเรียลนิวส์กำลังอ่านคำอวยพรที่เต็มไปด้วยล่ำบัดลำนวนน่าฟัง

ไปลีพลันนึกถึงแผ่นหลังของลูจ้าวที่ยืนอยู่ข้างหน้าต่างสูงในยามเช้า แสงอรุณอาบไล้โครงร่างของเขา โดยมีศูนย์กลางจักรวรรดิอยู่ใต้ฝ่าเท้าของอีกฝ่าย

ไปลีนั้นก็ย้อนกลับไปในวันานั้น คิดว่าที่ซื้อฉันทายามบอกว่าเขาหลงใหลลูจ้าวเข้าให้แล้ว ใช่ว่าจะไม่จริงเสียทีเดียว

ใครเล่าจะอดใจไหว มีคนไม่หลงใหลอินทรีแห่งจักรวรรดิที่สยายปีกเหาะเหินท่ามกลางแสงยามเช้าด้วยหรือ

ไปลียกมือขึ้นเพื่อตัดจบการรายงานข่าวเรื่องการแต่งงานระหว่างเขากับลูจ้าว ก่อนจะสลบไปเป็นเว็บบอร์ดจักรวรรดิแทน แล้วจิ้มไปที่ระบบ

อ่านด้วยเสียงอัจฉริยะ

เอไอใช้น้ำเสียงที่ยิ่งกว่าเสแสร้งเริ่มอ่านไปที่ละโพสต์ เปิดมาโพสต์แรก [ไ้เอร์ไปลี คีนวันแต่งงานกึชาเจิบชะแล้ว...]

ไปลีขับรทพลางหัวเราะไม่หยุด เพราะตลกทั้งน้ำเสียงของเอไอและเนื้อหาที่อ่าน

ถึงเขาจะอารมณ์ไม่ดี แต่พอได้ยินว่ามีคนที่อารมณ์ไม่ดียิ่งกว่า กลับรู้สึกอารมณ์ดีขึ้นทันตา

ลูจ้าวเดินออกจากห้องฝึกสมรรถภาพร่างกาย หลังจากได้ออกแรง ร่างกายของเขาก็อยู่ในสภาวะผ่อนคลาย เขาเสยเส้นผมที่เป็นกระเชิงและขึ้นเหงื่อไปด้านหลัง แล้วเดินไปทางห้องอาบน้ำซึ่งเตรียมไว้สำหรับเจ้าหน้าที่ทหารเพื่อทำความสะอาดแบบเร่งด่วน แล้วค่อยไปที่แคปซูลจำลองเมคา เพื่อฝึกซ้อมขั้นต่อไป

ฮั่วฉุนออกกำลังกายเสร็จก่อนลูจ้าวหนึ่งชั้น เขากำลังนั่งฟังน้ำห้องน้ำพลางพูดคุยกับทหารสองสามนาย พอลูจ้าวเดินผ่าน ทหารพวกนั้นก็หันมองตามทันที

“พวกนายไม่อาบน้ำแล้วมาทำอะไรตรงนี้” ลูจ้าวถูกมองจนรู้สึกขนลุกเล็กน้อย จึงต้องเป็นฝ่ายเอ่ยขึ้นก่อน

“อาบน้ำแล้ว” คนที่ชื่อหานเหมี่ยวตอบ เขาเป็นพลตรีเช่นเดียวกับลูจ้าวปกติแล้วนับว่าสนิทสนมกันพอสมควร “คือ...ไม่เจอกันตั้งนาน นายสบายดีไหม”

ลูจ้าวเลิกขนลุกทันที แต่ชนหัวตั้งแทน “ฉันเพิ่งเข้าแคปซูลจำลองเมคากับนายวันก่อน”

หานเหมี่ยวนึกไม่ออก “หา? งั้นหรอกหรอ”

ทหารข้างๆ เอ่ยเตือน “ใช่ ลูไปสามยก หัวนายเกือบหลุดนะ”

หานเหมี่ยวตอบต้นขา “โธ่ หัวฉันหลุดแทบทุกวันอยู่แล้ว พวกนายพูดแบบนี้ฉันจะนึกออกได้อย่างไร”

ลูจ้าวกับคนอื่นๆ “...” เชื่อเขาเลย

“ก็นายแต่งงานกับคนชื่อไป๋อะไรวั้นแล้วไม่ใช่หรือไง แต่งงานหนึ่งครั้ง นานเหมือนห่างกันสามฤดูใบไม้ร่วง¹ ฉันรู้สึกเหมือนไม่ได้เจอนายมาสักร้อยปี แน่ะ” หานเหมี่ยวพยายามพูดด้วยน้ำเสียงจริงจังที่สุด

ฮั่วฉุน “ห่างสามฤดูใบไม้ร่วงคือสามปี ไม่ใช่สามร้อยปีครับ”

หานเหมี่ยวมองอีกฝ่าย “นายคิดเลขเป็นคนเดียวหรือไง ได้ พรุ่งนี้ นายไปสอนทหารใหม่ เริ่มสอนจากหนึ่งคูณหนึ่งเท่ากับหนึ่งไปเลย”

ฮั่วฉุน “...”

หานเหมี่ยวกับทหารสองสามนายพูดไปทางโน้นทีทางนี้ที วกไปวนมา ไม่หยุด ลู่จ้าวยิ่งฟังยิ่งรู้สึกไม่ชอบมาพากล เขาออกกำลังกายเสร็จ เหม็นเหงื่อไปทั้งตัวยังไม่ได้อบน้ำ เมื่อถูกรั้งตัวไว้ไม่ยอมปล่อยเสียทีก็เริ่มหงุดหงิด “มีอะไรก็ว่ามา”

หานเหมี่ยวรีบพูดทันที “คนชื่อไป๋อะไรวั้นได้อะไรยังไปกับนายหรือยัง”

“ไปลี” ลู่จ้าวแก้ให้ ถึงแม้เขากับไปลีจะไม่ได้รักกัน แต่ก็เข้ากันได้ค่อนข้างดี เขาจึงตอบไปโดยไม่คิดมาก “เขาก็ดีนี่ ทำไมพวคนายถามแบบนี้”

ทหารนายอื่นๆ มองหน้ากันไปมา ท้ายที่สุดก็เป็นหานเหมี่ยวที่สนิทกับ ลู่จ้าวที่สุดกล่าวแทนทุกคน “เขาเนี่ยนะดี ฉันได้ยินว่าเมื่อคืนนายต้องอุ้มเขาไปนอนโรงพยาบาลแค่เพราะเขาเจ็บขา พวกนักข่าวรายงานกันหมดแล้ว ตอนนั้นเว็บบอร์ดจักรวรรดิกำลังเมาท์กันสนุกเลย”

ลู่จ้าวชะงักค้าง พลันนึกถึงสิ่งที่ไปลีสั่งฮั่วฉุนเมื่อวาน เขามองฮั่วฉุนเจ้าหมอนี่เกิดมาที่มจริงแท้ ไปลีให้เขาพูดอย่างไรเขาก็พูดไปแบบนั้น มิน่าล่ะ ถึงได้เกือบทำไปลีตกจากสองร้อยอันดับแรกในเกม

ตอนนี้ฮั่วฉุนได้แต่มองบนมองล่างด้วยความกระอักกระอ่วน แต่ไม่กล้ามองลู่จ้าว

หานเหมี่ยวพูดขึ้นอีก “ได้ยินว่าแพลที่ขาไปลีกำเรียบรุนแรงจนเขาไม่เก่งเรื่องนั้นแล้ว”

¹ มาจากสำนวน “ห่างกันแคว้นเดียว เหมือนห่างกันสามฤดูใบไม้ร่วง” หมายถึง ไม่เจอกันแคว้นเดียว ก็ทำให้คิดถึงเหมือนห่างกันสามปี

“เรื่องไหน” ลูจ้าวคิดตามไม่ทัน ก่อนจะเข้าใจเมื่อเห็นฮั่วฉุนยกคิ้ว หลิวตาส่งสัญญาณให้ อารมณ์อย่างหนึ่งที่เรียกว่า ‘อับอายที่สุดในชีวิต’ สืบติดไปทีละสมองของลูจ้าว แต่เขาเป็นคนไม่แสดงสีหน้าท่าทางเป็นนิสัย จึงยังประทับประคองสถานการณ์ให้ผ่านไปได้ เขาระแอมหนึ่งหน “ใครมันพูดมั่วๆ เรื่องนี้”

“ไม่จริงหรือครับ” ทหารอีกนายถาม

ลูจ้าวโตมาขนาดนี้ เพิ่งมีคนใส่ใจชีวิตเช็กซ์ของเขาเป็นครั้งแรก จึงไม่รู้จะพูดอย่างไร ได้แต่พูดยั่วๆ เหมือนถูกโปรแกรมมาว่า “เขาโอเคดี”

ตามด้วยเล่นมุกตลกแบบที่เล่นในหมู่คนที่แต่งงานแล้วเท่านั้นอย่างขอไปที่ ก่อนจะวิ่งเหยาะๆ หนีเข้าห้องน้ำไป

ห้องน้ำสำหรับเจ้าหน้าที่ทหารโอ่อ่ากว้างขวาง แบ่งออกเป็นหลายช่อง ขณะที่ลูจ้าวยืนอยู่บนแท่นทำความสะอาดแบบเร่งด่วน ก็ยังไม่เข้าใจว่าคนกลุ่มนั้นโยกอาการบาดเจ็บที่ขาของไปลี่เข้ากับเรื่องพรรคนั้นได้อย่างไร

มนุษย์เรามีช่องโหว่ไม่ได้เลยจริงๆ ไม่อย่างนั้นทุกคนจะมองเหมือนคุณเป็นตะแกรงที่มีช่องโหว่เต็มไปหมด

ลูจ้าวอาบน้ำเสร็จก็เปลี่ยนมาสวมชุดฝึกของตนก่อนจะเดินออกมา ทหารที่อยู่หน้าห้องน้ำเมื่อครู่แยกย้ายกันไปหมดแล้ว เหลือเพียงฮั่วฉุนกับ หานเหมียวที่ยังนั่งคุยเล่นกันอยู่ตรงนั้น

“เขาไม่ได้ทำอะไรนายจริงๆ หรือ” หานเหมียวถามทันทีที่เห็นลูจ้าวออกมา ตอนนี้อรอบๆ ไม่มีใคร เขาจึงไม่พะวงเรื่องคำพูดอีก “ได้ยินว่าอัลฟาไฮโซพวกนั้นดูถูกคนกันทั้งนั้น ถ้าเขาล้าชินใจนาย นายก็อัดเขาให้ตายไปเลยนะ”

ลูจ้าวกลืนไม่เข้าคายไม่ออก “เขาเป็นคนดี...จริงๆ”

ฮั่วฉุนช่วยย้าอีกแรง “พลตรีหานเหมียวครับ เห็นคุณไปลี่ทำตัวเอ้อระเหยลอยชายแบบนั้น แต่จริงๆ แล้วเขาให้เกียรติพลตรีลูจ้าวมาก ผมว่าเขายังดีกว่าอัลฟาบางคนในกองทัพซะอีก” เขาเป็นเบต้า ไม่ได้มีความอ่อนไหวทางเพศเวลามองอัลฟาเท่าพวกโอเมก้า จึงค่อนข้างดูถูกอัลฟาบางกลุ่มในกองทัพที่เก้งไม่เท่าลูจ้าว แต่อารมณ์แปรปรวนกันเสียเหลือเกิน

เมื่อได้ยินคำยืนยันซ้ำๆ หานเหมี่ยวจึงค่อยโล่งอกได้บ้าง แต่ก็รู้สึกไม่ค่อยดีไปด้วยในเวลาเดียวกัน “พวกนั้นพูดมั่วกันไปเรื่อย ฉันถึงได้เป็นห่วง”

เขาว่าพลางลุกขึ้นเดินไปทางห้องฝึกแคปซูลจำลองเมคาพร้อมลู่อ้าวกับฮั่วฉุน

ลู่อ้าวนึกถึงคำซุบซิบให้ร้ายที่มีอยู่เกลื่อนเว็บบอร์ดจักรวรรดิ นึกไม่ถึงว่าแม้แต่ในกองทัพบกเป็นแบบนี้ไปด้วย จึงอดถามไม่ได้ “พูดมั่ว?”

หานเหมี่ยวกับเขาคบหากันมานาน จึงคุ้นเคยกับวิธีพูดของเขาที่บางครั้งจะหลุดออกมาเป็นคำๆ “โอ๊ย มีหมดทุกประเภทเลย มีทั้งว่านายแล้วก็ว่าเขาด้วย เอ่อ...แต่นายอย่าเก็บมาใส่ใจเลย พวกนั้นก็แค่ว่างจืดจางหาเรื่องเห่าหอนไปเรื่อยนั่นแหละ”

ตอนแรกหานเหมี่ยวตั้งใจจะพูดต่ออีกสักหน่อย คำพูดขึ้นมาจ่อถึงริมปากแล้ว แต่รู้สึกว่ามันไม่เหมาะสมสักเท่าไร จึงกลืนมันกลับลงท้องไป

ลู่อ้าวปิดปากเงียบ

เพราะลู่อ้าวเป็นโอเมก้า หลายปีมานี้จึงได้ฟังคำนิทนาบว่าร้ายมาเยอะจนไม่เจ็บไม่คันอีกแล้ว ที่แรกนึกว่าคำพูดที่ไม่มีมูลความจริงพวกนี้คงจะอยู่ในระดับเดิมไปเรื่อยๆ ไม่นึกว่าหลังแต่งงาน คำคนนิทนาบจะบานปลายไปอีกหลายเท่า

หานเหมี่ยวพูดขึ้นต่อ “ตอนแรกฉันก็เป็นห่วงนะ ไม่รู้ว่าเอไอจับคู่ไอ้เวรที่โหดให้นาย แต่เห็นนายมากองทัพวันนี้ได้ ฉันก็วางใจแล้ว ไปสู้ต่อกับนายไม่น้อยเลย”

ลู่อ้าวไม่เข้าใจ “หมายความว่า?”

“นายไม่รู้หรือ โอเมก้าหลายคนพอถูกสร้างพันธะ วันต่อมาก็ลุกไม่ขึ้นกันทั้งนั้น อัลฟาที่อยู่ในสภาวะแบบนั้นกัดต่อมลึกจะตายไป แถมยังชอบฉีดฟีโรโมนอัดเข้าไปเยอะมาก โอเมก้าที่ร่างกายอ่อนแอไม่มีทางปรับตัวได้หรอก อย่างน้อยๆ ก็ต้องสลบไปสักวันสองวันนั่นละ” หานเหมี่ยวอธิบายเขาสนิกับลู่อ้าว โดนช่วงเวลาฝึกอยู่ทุกวัน จึงไม่ได้มองว่าลู่อ้าวเป็นโอเมก้าแล้วพูดไปตามตรง “ตอนนั้นฉันก็เกือบควบคุมไม่อยู่ กัดต่อมเงินหนาน

ชะลิกเลย”

เงินหนานเป็นคู่สมรสตามกฎหมายของทานเหมี่ยว และเป็นหนึ่งในโอเมก้าจำนวนไม่มากของกองทัพ แต่ประจำอยู่ที่แผนกพลาธิการ

โซ่วในกองทัพจะไม่มีโอเมก้าเลย แต่ส่วนใหญ่ล้วนไม่ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติงานที่ใช้พลังกำลัง โดยเฉพาะการบังคับหุ่นรบเมคา ยิ่งไม่ต้องพูดถึงการติดตามหน่วยไปสู้รบ โอเมก้าอย่างลู่ว้าวที่แข็งแกร่งจนทำให้กองทัพยอมรับเท่านั้น จึงจะได้รับโอกาสให้บังคับหุ่นรบเมคา แต่ก็พบได้น้อยมากทีเดียว

ฮั่วฉุนที่ตามหลังพลตรีทั้งสองมาพูดแทรกขึ้น “รุนแรงขนาดนั้นเลยหรือครับ ตอนอัลฟ่ากัดโอเมก้าจะไม่คำนึงถึงร่างกายของโอเมก้าหน่อยหรือครับ”

ทานเหมี่ยวโบกมือ “เวลาแบบนั้นใครจะยังทนอยู่ได้ เหมือนคนบ้าไม่มีผิด ถ้าอยากประคองสติไว้จริงๆ ก็โซ่วจะทำไม่ได้ แต่ต้องให้อัลฟ่าเป็นฝ่ายยับยั้งชั่งใจเอง แล้วมันทรمانจะตาย พวกอัลฟ่าที่ไม่มีความรู้สึกอะไรกับโอเมก้าของตัวเองเลยไม่ทนยังงี้ละ เอาแค่ตัวเองมีความสุขก็พอสนใจวันต่อมาเสียที่ไหน ยิ่งโอเมก้าทำงานไม่ได้เสียยิ่งดี จะได้อยู่บ้านมีลูกให้อัลฟ่าสบายใจ”

ลู่ว้าวบอก “จำได้ว่าวันรุ่งขึ้นหลังพวกนายแต่งงานกัน เงินหนานก็ยังไปรายงานตัวที่แผนกพลาธิการอยู่เลยนี่”

“พวกฉันกับพวกนายเหมือนกันหรือไง ฉันกับเงินหนานโตมาด้วยกัน ตั้งแต่เด็ก จะยอมให้เขาทรمانได้ยังไง” ทานเหมี่ยวถอนหายใจ “ฉันรู้อยู่เต็มอกว่าเขารักงานของตัวเองแค่ไหน ไม่มีทางห้ามไม่ให้เขาทำต่ออยู่แล้วจริงๆ แล้วจะมีอัลฟ่าสักกี่คนที่ไม่แคร์ว่าวันๆ โอเมก้าของตัวเองต้องไปขลุกอยู่ในตงอัลฟ่าตั้งเท่าไร แต่ฉันเชื่อใจและยินดีที่จะสนับสนุนเขา นายเห็นไหมว่าเงินหนานมีความสุข หัวเราะเอิ๊กอ๊ากอย่างกับสุดแก๊สหัวเราะทุกวัน แค่นี้ฉันก็พอใจแล้ว”

ฮั่วฉุนร่วมวงทอดถอนใจไปด้วย รวากับว่าตัวเองมีประสบการณ์โซกโซนเช่นกัน คงลืมไปแล้วว่าตัวเองเป็นเบต้า หน้าซำยังโสดอยู่คนเดียว

ถึงอย่างนั้น แต่ถ้าซุกอยู่ในฐานทัพทุกวัน ถึงไม่มีประสบการณ์ก็ต้องเคยได้ยินมาบ้างแหละว่า

ห่านเหมียวเสริม “เห็นไหมว่านายมาที่กองทัพได้เลยตั้งแต่วันรุ่งขึ้น อัลฟาพวกนั้นเลยสงสัยกันแทบตาย พวกเขาคงคิดกันไปหมดแล้วว่าไป्लीไม่เอาไหน ฟิโรโมนที่ให้ก็เลยไม่มากพอ ตอนนั้นฉันก็โดนถามเหมือนกัน โกรธจนเกือบซ่อมพวกที่ถามฉันจนกระอักเลือดนะ หวิดจะโดนลดตำแหน่งอยู่แล้ว”

ลูจ้าวนึกถึงไป्ली จะบอกห่านเหมียวว่าตนกับไป्लीไม่มีอะไรกันก็ไม่ได้ อย่างว่าแต่กัดต่อมเลย ขนาดเบอร์ติดตอยังเพิ่งแลกกันเมื่อคืน

ไป्लीไม่มีปัญหาที่ลูจ้าวจะทำงานต่อเลยสักนิด นี่เป็นเรื่องที่ทั้งคู่ตกลงกันไว้ตั้งแต่ก่อนแต่งงานแล้ว เพียงแต่ลูจ้าวไม่นึกว่าเขาจะต้องมาถูกวิพากษ์วิจารณ์ไปกับตนด้วย

ลูจ้าวนึกไม่ถึงเพราะที่ผ่านมาเขาสนใจแค่การฝึกฝน ทว่าไป्लीเติบโตมาในสังคมชนชั้นสูง น่าจะคาดเดาเรื่องนี้ได้แต่แรกแล้ว แต่กลับไม่พูดอะไรเลย แม้ลูจ้าวจะไม่รู้ว่าอีกฝ่ายคิดอย่างไร แต่ในใจเขาเองนั้นก็กลับรู้สึกแย่น้อย

เขามัวคิดฟุ้งซ่านจนไม่ได้ยินว่าห่านเหมียวตะโกนเรียกจากด้านหลัง เมื่อเดินมาถึงหน้าห้องฝึกที่ตนคุ้นเคยก็ผลักประตูเข้าไปทันที

หลังบานประตูมีทหารใหม่สวมเครื่องแบบเรียบร้อยยืนอยู่ลิบกว่านายต่างหันมองมาที่เขาอย่างพร้อมเพรียง

เจ้าหน้าที่ทหารที่กำลังพูดอยู่เงยหน้าขึ้น เมื่อเห็นว่าเป็นลูจ้าวก็รีบวิ่งมาทักความเคารพ “พลตรีลูจ้าว วันนี้ห้องฝึกที่หนึ่งจะยกให้ทหารใหม่ใช้ครับ ขอความถูกต้องไปให้เจ้าหน้าที่ผ่านระบบของกองทัพแล้ว”

ลูจ้าวมองข้อความบนเทอร์มินัลของตน ก่อนหันไปมองฮั่วฉุน

ฮั่วฉุนตอบศีรษะตนเองหนึ่งที “บ้าจี้บ ผมลืมไปเลย! ขอความส่งมาเมื่อวานครับ พวกเขาคงนึกว่าวันนี้พลตรีไม่มากองทัพแน่ๆ เลยตกหล่นคุณไป”

ที่เมื่อครู่ห่านเหมียวตะโกนเรียกลูจ้าว ก็เพื่อห้ามไม่ให้เขาเปิดประตู

เขามันเอง ไม่นึกว่าจะเรียกไว้ไม่ทัน “ไม่เป็นไร ใช้ห้องฝึกที่สองก็ได้”

เมื่อได้ยินว่าคนที่เข้ามาคือพลตรีนูจ้าว สายตาของทหารใหม่ในห้องนั้น พลันพุ่งมาที่นูจ้าวเป็นตาเดียว สายตาจนสงสัยระคนหยาบเหยียดกวาดมอง นูจ้าวตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้าอยู่หลายรอบ

แต่ตัวนูจ้าวกลับไม่ใส่ใจสายตาเหล่านั้นแม้แต่น้อย เขาพยักหน้าให้ ทหารนายนั้นแล้วถอยกลับมา

จังหวะที่ประตูห้องฝึกปิดลง เสียงสนทนาภายในก็ “ระเบิด” ขึ้นทันที “ใช้พลตรีนูจ้าวจริง ๆ ด้วย เขามารายงานตัวที่กองทัพบกในวันรุ่งขึ้นจริง ๆ สงสัยที่พูดกันในเว็บบอร์ดจะเป็นเรื่องจริง อัลฟาเกาะเมียกินคนนั้น...”

แม้มีประตูกั้นก็ยังได้ยินชัดเจน

ทานเหมี่ยวกับฮั่วฉุนค่อนข้างกระอักกระอ่วนใจ ได้แต่ก้มหน้าเดินไปที่ห้องฝึกที่สองด้วยกัน

นูจ้าวก้าวเดินอย่างเชื่องช้า แต่ไม่ได้เข้าไปในห้องฝึกที่สองพร้อมฮั่วฉุน และทานเหมี่ยว กลับเดินเลี้ยวไปนั่งลงที่โซนพักผ่อนตรงมุมทางเดิน แล้วคลิกเปิดเว็บบอร์ดจักรวรรดิในเทอร์มินัล

ไปลีซ์บรลไฮเวอร์คาร์ของตนมาจอดที่ได้คอนโดมิเนียม เทอร์มินัลของเขา กำลังถ่ายทอดสดการแข่งขันเกมสงครามอวกาศจำลองในเขตเมืองหลัก สถานการณ์สู้รบกำลังสูสีและดุเดือด

เขาอารมณ์ดีใช้ได้ ฮัมเพลงเป็นทำนองมั่ว ๆ ขณะลุกออกจากที่นั่ง คนขับ ก่อนจะหันไปหอบมะเขือเทศถุงใหญ่ขึ้นจากเบาะหลัง หยิบไซเท้า หัวใหญ่ขึ้นมาด้วย แล้วยกเท้าข้างหนึ่งถีบปิดประตูอย่างอารมณ์ดี พอหันกลับมาก็ปะทะเข้ากับนูจ้าวพอดีพอดี เขาตกใจจนแทบกระโดดผลุง ปากหลุดคำสบถคำหยาบคายเร็ว ๆ

นูจ้าวเพิ่งออกมาจากโรงรถ เดินไปได้ไม่กี่ก้าวก็เห็นไปลีซ์กำลังก้มตัว หยิบของจากเบาะหลัง ทันทีที่เห็นอีกฝ่าย ก็นึกถึงขาของเขาที่ถูกวิพากษ์-วิจารณ์บนเว็บบอร์ดจักรวรรดิขึ้นทันที ในใจกำลังรู้สึกแสบก็เห็นไปลีซ์ใช้ขาในตำนานข้างนั้นยืนตรงด้วยเท้าข้างเดียว แล้วใช้ขาอีกข้างถีบปิดประตูรถ

แบบสบายๆ

ลูจ้าวมองซาซ้ายของไปลี่ที่ว่ากันว่าพิการไปแล้วด้วยความงุนงง

“ดอกไม้สด ทำไมนายกลับมาซะเร็วเลย” ไปลี่ก็รู้สึกงุนงงเช่นกัน
“ฉันนึกว่านายจะอยู่ที่กองทัพสักสองสามวัน ไม่กลับมาอนบ้านซะอีก”

ตอนนั้นเองที่ลูจ้าวเห็นไปลี่หอบถุงใบใหญ่ไว้ในอ้อมแขน แถมมีมือข้างหนึ่งยังถือหัวไซเท้าเบือนโคลนเอาไว้ ความรู้สึกย่ำแย่ในใจพลันจางหายไปอย่างไรร่องรอยในทันที เขามัวแต่มองหัวไซเท้าเบือนนั้น โคลนด้านบนเบือนสู่ลาลองสี่เทาเข้มของไปลี่จนสกปรกเลอะเทอะไปหมด

ลูจ้าวมองหัวไซเท้าเบือนนั้นอย่างสับสน “หัวไซเท้า?” แถมยังหัวใหญ่ เบื่อเรื่อเทื่อ

“ฉันถอนมาจากแปลงผักที่ศูนย์วิจัยของเพื่อนนะ” ไปลี่ยังไม่ทันรู้ตัวก็พูดต่อไปตามเรื่องตามราว “พวกเรามีดินเพาะปลูก อร่อยกว่าผักที่ขายในตลาดกับในซูเปอร์มาร์เก็ตพวกนั้นอีก”

ลูจ้าวมองไปลี่ ไปลี่มองลูจ้าว

ผ่านไปหลายวินาที ไปลี่ถึงลองพูดหยังเชิง “ไม่จั้นนาย...ลองสักคำสองคำไหม”

สีหน้าลูจ้าวพลันเคร่งขรึม แล้วตอบกลับแบบหยังเชิงเช่นกัน “คือ...ให้กัดตรงนี้เลยเหรอ”

ไปลี่ “?”

ลูจ้าว “?”

